

endülü

e-dergi

Yıl 2 | Sayı 2 | Aralık 2018

dosya: Allah Rasulü

نحن قوم اعزنا الله بالإسلام

Firavun dedi ki:

"Ben size izin vermeden
ona iman ettiniz öyle mi?

Şüphe yok ki bu,

halkını şehirden çıkarmak için
orada kürduğunuz bir tuzaktır.

Ama yakında göreceksiniz!

Mutlaka ellerinizi ve ayaklarınızı
çaprazlama keseceğim, sonra

hepinizi asacağım!"

Sihirbazlar, "Biz de Rabbimize
dönmüş oluruz" dediler

endülüs

e - dergi

ARALIK 2018

EDİTÖR
İsmail AKYÜZ

EDİTÖR' *den*

Selamün Aleyküm.

Aralık sayımızda sizlerle beraberiz. Dopdolu bir dergi hazırladık. Vahyin gölgesinden ayrılmadan, alını ak ve hesabı verilebilir bir dergi çıkarma peşinde olduğumuzdan kılı kırk yarıyoruz.

Bu sayımızda Peygamber Efendimizi dosyaya taşıdık. Elbette her yönüyle ele almamız mümkün değildi. Birkaç önemli hususu ön plana çıkarmaya çalıştık.

Aylık bir dergiyle gündemi takip etme imkanımız olmayacağından, kendi gündemimizi üretiyoruz. Böylece dayatılan gündemin de dışında kalmış oluyoruz.

Dergimizin içeriğine yapıcı eleştirilerinizi okulumuz "Vahiy Kulübü" ne iletebilirsiniz.

Allah'a emanet olun.

YAZARLAR
Fadime KUM
Fatma Melike AKYURT
Fazilet TAŞ
Fezullah İhsan YİĞİT
Havvanur KARA
Hayrunnisa AYÇEKEN
Kübra DOĞRUTÜRK
Mediha UZMAN
Meryem Aynur KAYMAZ
Meryem HAYDARI
Mustafa Ekrem DOĞAN
Özlem KÖZOĞLU
Rahime Sıdika KORUYUCU
Safiye Nur ŞAFAK
Sibel SİĞİRCİ
Sümeyye KALKAN
Yakup Ömer YANBAY
Yusuf KÜÇÜKKILIÇ
Zeynep ULAŞ
Zülal Gülce HAZAR

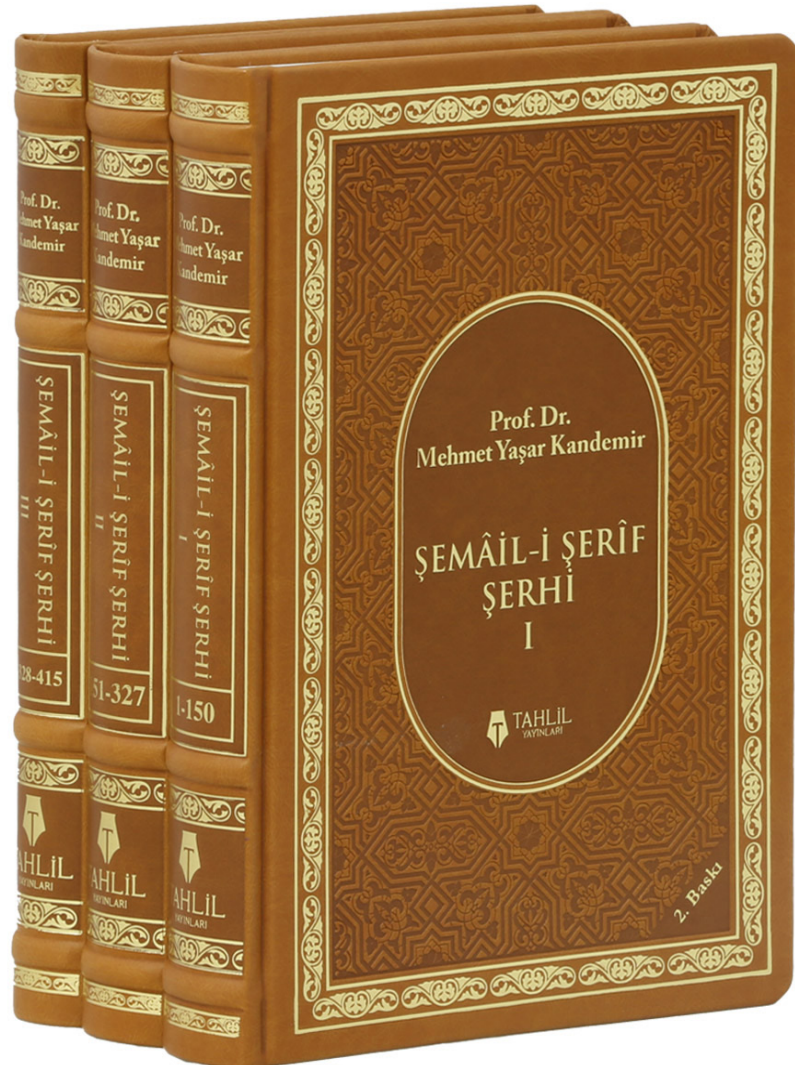
Bu dergi okulumuz Vahiy Kulübü'nün bir kültür çalışması olup, her ayın son haftası elektronik ortamda yayınlanır.

Peygamberimizin Şemâili

Şemâil, Hz. Peygamber'in fizikî ve ahlâkî özelliklerini ifade eden bir terim olup bu konuda yazılan eserlerin ortak adıdır.

Sözlükte “huy, tabiat, seciye, ahlâk” gibi mânâlara gelen şemâil kelimesi muhtemelen III. (IX.) yüzyıldan itibaren başta hadis olmak üzere siyer, tarih ve tasavvufa dair eserlerde bir insan olarak Resûl-i Ekrem'in dış görünüşünü, özel hayatını ve ahlâkını ifade eden bir terim halinde kullanılmıştır. İnsanları Resûlullah'ı bütün yönleriyle öğrenmeye ve onun özelliklerini benimsemeye ilk defa Kur'ân-ı Kerîm teşvik etmiştir. Buna göre Hz. Peygamber bütün insanlara bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderilmiş (Sebe' 34/28) ve bizzat kendisinin bu gerçeği, “Ben Allah'ın hepinize gönderdiği elçisiyim” diye duyurması istenmiştir (el-A'râf 7/158). Birçok âyette Allah ile birlikte ona da itaat edilmesi (Âl-i İmrân 3/32, 132; en-Nisâ 4/13, 59), kendisine uyulup ardınca gidilmesi (Âl-i İmrân 3/31; el-A'râf 7/158), müminler tarafından canlarından daha çok sevilmesi (el-Ahzâb 33/6) emredilmiştir. Cenâb-ı Hak, Resûl-i Ekrem'in bütün varlıklar arasında farklı bir yerde ve en üstün konumda olduğunu belirtmek üzere onu âlemlere rahmet olarak gönderdiğini (el-Enbiyâ 21/107), şanını yücelttiğini (el-İnşirâh 94/4) bildirmiş, “Şüphesiz ki sen pek büyük bir ahlâka sahipsin” meâlindeki âyetle (el-Kalem 68/4) onun benzersiz ve mükemmel ahlâkına dikkat çekmiş, ona iman edenlerin aynı zamanda üstün ahlâkını da benimseyip özümsemesi gerektiğine işaretler, “Allah'a ve âhiret gününe kavuşmayı uman ve Allah'ı çok anan kimseler için Resûlullah'ta güzel bir örnek vardır” buyurmuştur (el-Ahzâb 33/21). Allah, böylesine üstün özelliklerle donattığı resulü ile ona gönülden inananlar arasında devamlı bir irtibat kurulmasını istemiş, ona hem kendisinin hem meleklerin salât ettiğine, müminlerin de ona salât etmesi gereğine işaret etmiştir (el-Ahzâb 33/56). Kur'ân-ı Kerîm'de ayrıca Resûl-i Ekrem'in müminlere çok düşkün, onlara karşı çok şefkatli ve çok merhametli, ümmetinin sıkıntıya düşmesinden dolayı aşırı derecede üzülen (et-Tevbe 9/128),

onlara kitabı ve hikmeti öğreten, onları günahlardan arındırıp tertemiz yapan bir peygamber olduğunun belirtilmesi (el-Bakara 2/129; Âl-i İmrân 3/164), Cenâb-ı Hakk'ın resulüne en mükemmel ahlâkî öğretirken ona alçak gönüllü olmayı (el-Hicr 15/88), yaptığı iyiliği başa kakmamayı (el-Müddessir 74/6), dünya malına göz dikmemeyi (el-Hicr 15/88), affetmeyi ve cahillerden yüz çevirmeyi (el-A'râf 7/199), dosdoğru olmayı (eş-Şûrâ 42/15), insanların yaptıklarına ve söylediklerine karşı sabretmeyi (Tâhâ 20/130; Sâd 38/17), müminlere kol kanat germeyi (eş-Şuarâ 26/215), insanlara gönül alıcı söz söylemeyi (el-İsrâ 17/23, 24, 28) emretmesi aynı zamanda onun bütün bu güzel huylara sahip olduğunun delili, şemâilinin de belirgin yönleridir.

Sözlükte “huy, tabiat, seciye, ahlâk” gibi mânalara gelen şemâil kelimesi muhtemelen III. (IX.) yüzyıldan itibaren başta hadis olmak üzere siyer, tarih ve tasavvufa dair eserlerde bir insan olarak Resûl-i Ekrem’in dış görünüşünü, özel hayatını ve ahlâkını ifade eden bir terim halinde kullanılmıştır. İnsanları Resûlullah’ı bütün yönleriyle öğrenmeye ve onun özelliklerini benimsemeye ilk defa Kur’ân-ı Kerîm teşvik etmiştir.

Allah Teâlâ’nın peygamberini üstün niteliklerle anması ve onu örnek almayı tavsiye etmesi Resûlullah’ın şemâiline duyulan ilgiyi sahâbe döneminden itibaren arttırmış; Hz. Ali, Enes b. Mâlik, Ebû Hüreyre, Berâ b. Âzib, Hz. Âişe, Ebû Cühayfe, Câbir b. Semüre, Ümmü Ma’bed, Abdullah b. Abbas, Muarrız b. Muaykîb, Ebü’t-Tufeyl, Addâ b. Hâlid, Hureym b. Fâtik, Hakîm b. Hizâm gibi sahâbîler onu tasvir etmeye çalışmıştır. Hz. Hasan’ın, dayısı Hind b. Ebû Hâle’ye ve Hz. Hüseyin’in, babası Hz. Ali’ye Resûl-i Ekrem’in şemâilini sorup öğrendikleri bilinmektedir. Buna göre İbn Ebû Hâle, Resûl-i Ekrem’i şöyle anlatmıştır:

“Peygamber irice yapılı ve heybetliydi. Yüzü ayın on dördü gibi parlardı. Uzuna yakın orta boylu, büyükçe başlı, saçları hafif dalgalıydı. Saçı bazan kulak memesini geçerd. Rengi nûrânî beyaz, alnı açık, kaşları hilâl gibi ince ve gürdü. İki kaşı arasında öfkelenildiği zaman kabaran bir damar vardı. Burnu ince, hafifçe kavisliydi. Sakalı sık ve gür, yanakları düzdü. Ağzı geniş, ön dişlerinin arası seyrek ve pek hoştu. Boynu gümüş gibi berraktı. Bütün organları birbiriyle uyumlu idi. Göğsü ile karnı bir hizada olup ne zayıf ne de şişmandı. Göğsü ile iki omuzunun arası genişçe, mafsalları kalıncaydı. Bedeni nur gibiydi. Göğüs çukurundan göbeğine kadar ince bir tüy şeridi uzanırdı. Memelerinde ve karnında kıl yoktu. Kolları, omuzları ve göğsünün üst tarafında kıllar vardı. Bilekleri uzun, avucu genişti. El ve ayak parmakları etli ve uzunca idi. Ayaklarının altı hafifçe çukur, üstü ise son derece düzgün ve pürüzsüzdü. Yürürken öne meyilli düz yürür, ayaklarını yere sert vurmaz, sakın, ama hızlı ve vakarlı yürür, meyilli bir yerden iniyormuş görünümü verirdi. Bir tarafa döndüğünde bütün vücuduyla dönerdi.

Peygamberimizin İslam'a Davet Mektupları

Rahime Sıdika KORUYUCU

İslâm bir çağrıdır, kurtuluş çağrısı tüm nesillere, çağlara, insanlığa... Evrenseldir. Zamanlar ve mekanlar üstüdür.

Bunun, Rasulullah (sav) in hayatında en büyük örneklerinden biri de hükümdarlara gönderdiği davet mektuplarıdır. Efendimiz (sav) en yakınından başladığı tebliğ faaliyetlerini kademe kademe genişletirken İslamın nurundan farklı ülke insanların da faydalanması için oralara da mektuplar yollamıştır. İslamın özünü, (eğer hristiyan bir toplumsa) hristiyanlığa bakışını, tevhidi anlatan bu mektuplarda hükümdar İslama davet edilirken “eğer yüz çevirirsen bütün tebaanın günahı senin üzerinedir” denilerek hükümdara büyük bir sorumluluk yüklenmiştir. Efendimiz (sav) in “Allah’ın Rasulü Muhammed” - hükümdarlar mühürsüz mektup kabul etmediklerinden- yazılı mühürle damgaladığı mektuplar temelde “La ilahe illa Allah Muhammed er-Rasulullah” a davet eder. Rasulullah’ın(sav) özel seçtiği güzel yüzlü güzel ahlâklı elçiler tarafından ülkelere iletilmişlerdir.

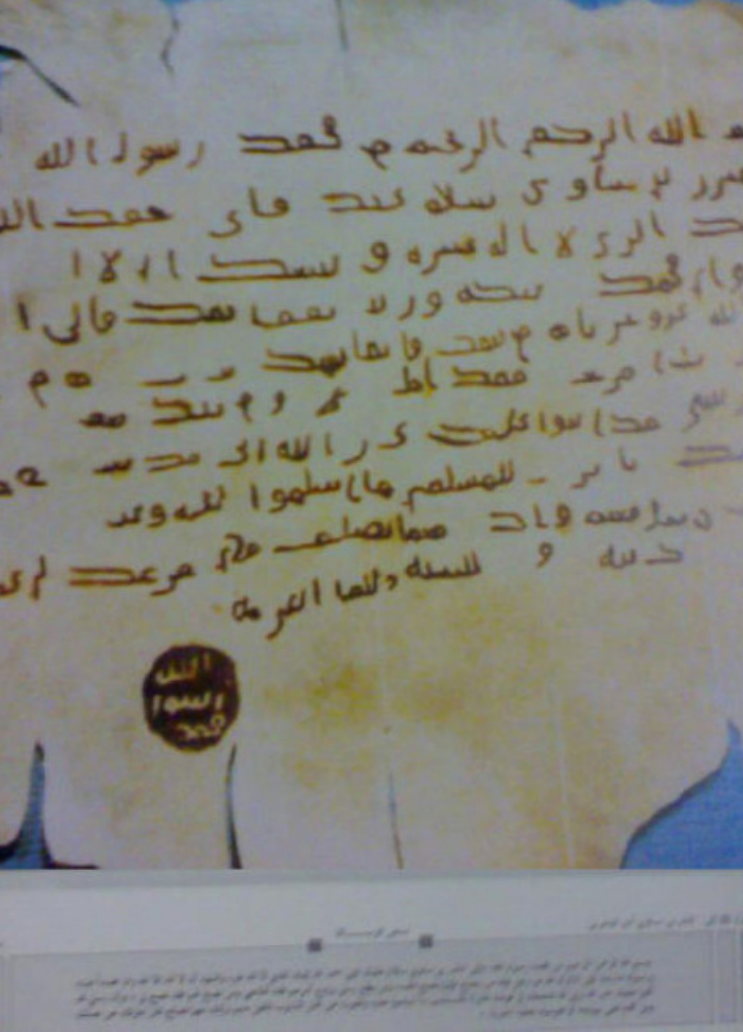
Ehli Kitaptan olanlar için ortak noktalarımızı belirten “De ki: “Ey Ehl-i Kitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze gelin: Yalnız Allah’a ibadet edelim, O’na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah’ı bırakıp da içimizden bazıları diğer bazılarını rab edinmesin. Eğer yine yüz çevirirlerse, ‘Şahit olun ki biz müslümanlarız’ deyin.”(Ali İmran 64) ayeti de mektuba eklenmiştir.

Hükümdarların davet mektuplarına verdikleri tepkilerde yüzyıllar boyunca insanların İslam karşısındaki tutumlarına genel bir örnek niteliğindedir.

Habeşistan’a hicret eden Müslümanlara güzellikle muamele eden **Necaşi**, İslâmı da büyük bir mutlulukla kabul etmiş peygamber (sav) isterse yanına bile gidebileceğini söylemiştir.

“İslamın özünü, (eğer hristiyan bir toplumsa) hristiyanlığa bakışını, tevhidi anlatan bu mektuplarda hükümdar İslama davet edilirken “eğer yüz çevirirsen bütün tebaanın günahı senin üzerinedir” denilerek hükümdara büyük bir sorumluluk yüklenmiştir.”

**Böylece
Rasulullah (sav)
İslâmı barış yoluyla
yaymaya çalışmış,
İslamın tüm dünya in-
sanlarını muhatap al-
dığını bizlere
göstermiştir.
Hakikatin tüm
dünyada hakim
olmasını istemiştir.**

Bizans İmparatoru **Herakliyas** da mektubu-
nda peygamberimizin bilgisini kutsal kita-
plarında bulduklarını, ona iman ettiğini, ona
hizmet etmeyi çok istediğini belirtmiş, Rum-
ları İslama çağırdığını ama kabul etmedikler-
ini söylemiştir. Bu iki hükümdar hakikati
görüp anlayıp Müslüman olmuşlardır.

Bahreyn Emiri Münzir bin Sava da
müslüman olmuş ardından da bir takım İslami
faaliyetleri ülkesinde uygulamak için (cizye,
zekat vb.) Peygamber Efendimiz (sav)’ den
yardım almıştır.

Mısır hükümdarı Mukavkis ise elçiye
güzellikle karşılamış ona hoş muamele etmiş
müslüman olmasa da -net bir bilgi yok- İsla-
ma karşı düşmanlık etmemiştir.

İran Kısrası elçiye kötü muamele yapmış,
hatta kibrinden mektubu paramparça edip
peygamberin (sav) yakalanmasını emretmiştir.
Rasulullah (sav) ona karşı dua etmiştir. Dev-
leti de kısa sürede yıkılmıştır.

Gassan Emiri Haris bin Ebi Şemr de
aynı şekilde mektubu alınca çok öfkelenmiş
ve hemen peygamberin (sav) üzerine sefere
çıkma istemiştir. Ancak Kayser buna izin
vermemiştir.

Şüphesiz verilen cevapların en ilginç ve çirkin-
lerinden biri de **Yemime Meliki Hevzen b. Ali**’ninkidir. O müslüman olmamıştır ancak
islamdaki güzelliği fark ettiğinden, halkının
onu şair ve hatip olarak gördüğünü söyleyerek
Rasulullah (sav)’ in iktidarına ortak olmak
istemiştir. Tabi Rasulullah (sav) bunu asla
kabul etmemiş “Şu hurma dalını isteseydi onu
bile vermezdim” demiştir. Yemime meliki İs-
lâmı siyasi ve şiiresel bir obje olarak kullanmak
istemiş ondaki hakikate ulaşamamıştır.

Bunların dışında Arabistan’daki kavimlere de
mektuplar yollanmıştır. Birçoğu İslâmı kabul
etmesine rağmen bir kısmı da müşrik olarak
kalmakta ısrar etmiştir.

Böylece Rasulullah (sav) İslâmı barış yoluyla
yaymaya çalışmış, İslamın tüm dünya insan-
larını muhatap aldığını bizlere göstermiştir.
Hakikatin tüm dünyada hakim olmasını is-
temiştir.

Peygamberimizin İnsanlara Davranış Modeli

Kübra DOĞRUTÜRK

“İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de olgun mümin olamazsınız. Size yaptığınızda birbirinizi seveceğiniz bir şeyi haber vereyim mi? Aranızda selamı yayınız.”

Hız. Peygamber'in şahsiyeti ve insanlarla olan ilişkileri, ashabı tarafından kayıt altına alınmış ve sonraki nesillere aktarılmıştır. Biz bunlardan yaşam ilkeleri çıkarmaya çalışırken, kin besleyenler ise herhangi bir tutarsızlık aramaktadırlar. Lakin hiçbir tutarsızlık yoktur. İnanmayanlar dahi, o gün de bugün de hayranlıklarını gizleyememişlerdir.

Selamlaşmaya önem verirdi

“Allah katında en makbul insan, karşılaşmada selama önce davranandır.” buyurarak konuşmaya selamla başlamayı tavsiye ederek selamlaşmanın önemini vurgulamıştır ve “İman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de olgun mümin olamazsınız. Size yaptığınızda birbirinizi seveceğiniz bir şeyi haber vereyim mi? Aranızda selamı yayınız.” diyerek de selamlaşmanın toplumun birbiriyle kaynaştırıp, birbirlerine karşı merhamet ve sevgi duygularını geliştireceğine işaret etmiştir.

İnsanlara Güven Vermesi

İslam medeniyetini güven duygusu üzerine inşa edilmiştir. Allah'ın isimlerinden biri “el-Mü'min”dir. Yani O, güvenin kaynağıdır. O'nun çağrısını peygamberlere ulaştıran elçinin adı Cibrîl-i Emin'dir. Bu mesajı insanlara ulaştırmak için görevlendirilmiş elçinin adı Muhammedü'l-emîn'dir. Bu davete icabet edenlerin adı da “mü'min”dir. Böylece Allah ile kulları arasında kurulan iletişim güven esastır. Peygamber efendimizin güvenilirliği ile birçok insan Müslüman olmuştur.

H. Peygamber, “Cömert olan Allah’a yakındır, cennete yakındır, insanlara yakındır. Cimri olan Allah’tan uzaktır, cennetten uzaktır, insanlardan uzaktır...” buyurarak cömertliğin lütuf ve ihsan sahibi Allah’a ve O’nun kullarına yakın olmaya vesile olduğunu ve cömert tutumuyla Allah’ın hoşnutluğunu kazananların gıpta edilmeye değer insanlar olduğunu müjdelemektedir.

Efendimiz (sav) insana değer verirdi Hz.Peygamber insanlara değer verirdi. Sorunlarını dinler ,onlara yardımcı olmaya çalışırdı. Peygamberimiz(sav), insana öncelikle insan olduğu için değer veriyordu. Bunun en güzel örneklerinden biri şudur: Bir gün Hz. Peygamber sahabelerle otururken yakınlarından bir cenaze geçmiş ve Peygamberimiz(sav) cenazeyi görünce ayağa kalkmıştı. Sahabeler, onun bir Müslüman cenazesi olmadığını söyleyerek, ‘ayağa kalkmanız gerekmezdi’ demek istemişlerdi. Onların bu sözü üzerine Hz. Peygamber(sav): “Müslüman değilse, insan da mı değil?” cevabını vermişti.

Mağdur ve Mazlumlara Gözetmesi
Resûlullah, henüz peygamber olmadan önce, haksızlığa uğrayan hiçbir mağdur ve mazlunun başıboş bırakılmayacağına dair yapılan hıf’ül-fudûl anlaşmasına katılmış, peygamber olduktan sonra da bu durum değişmemiştir.

Haksızlığın kimsenin yanında kalmayacağını, mazlum, Allah’a yakardığı zaman gök kapılarının açılacağını ve Allah’ın ona mutlaka yardım edeceğini belirtmiş dualarında da haksızlık etmekten, haksızlığa uğramaktan Allah’a sığınmış ve “İnsanlar Âdem’in oğullarıdır. Âdem’i de Allah topraktan yaratmıştır.” diyerek temelde insanlar arasında bir farkın olmadığını söylemiştir.

Cömertliği

İslam, cömertliği en temel erdemlerden saymıştır. Cömertlik, Kur’an’ı Kerim’de Allah’ın sıfatları arasında geçmekte, O’nun ikram sahibi olduğu belirtilmektedir. Hz. Peygamber, “Cömert olan Allah’a yakındır, cennete yakındır, insanlara yakındır. Cimri olan Allah’tan uzaktır, cennetten uzaktır, insanlardan uzaktır...” buyurarak cömertliğin lütuf ve ihsan sahibi Allah’a ve O’nun kullarına yakın olmaya vesile olduğunu ve cömert tutumuyla Allah’ın hoşnutluğunu kazananların gıpta edilmeye değer insanlar olduğunu müjdelemektedir.Hz. Peygamber’in yepyeni bir medeniyet inşa etmesinde etkileyici konuşmasının yanı sıra ahlâkı da etkili olmuştur. Bu sayede ilk önce sevgi ve merhamet duygusundan yoksun kalpleri imanla tanıştırmış, sonra birbiriyle kaynaştırarak İslâm kardeşliğinin en güzel örneklerini sunmuştur.

Kur'an-ı Kerim Penceresinden Peygamberimiz

Fatma Melike AKYURT

Peygamberimiz Muhammed (as)'den bahseden çokça ayet vardır. Kur'an-ı Kerim'de Allah Resulü ile ilgili sayılan başlıca özellikleri daha anlaşılır olması ve akılda kalması maksadıyla madde madde aktarmaya çalışacağım.

Kur'an bize her alanda rehberlik edici ve yol gösterici olduğu gibi Muhammed (as)'i tanımamızda ve özelliklerini anlamamızda da bize en iyi şekilde yardımcı olmaktadır.

*Allah Rasulü

Hiz. Muhammed (as)'in Kuran'da geçen en önemli özelliği Yüce Allah'ın peygamber olarak seçtiği ve doğru yol üzere olan elçilerinden biri olmasıdır. Bu konu Yasin suresi 1-4. ayetlerde şöyle anlatılmaktadır: "Yâ, Sîn. Kur'an-ı Hakim'e and olsun ki, sen doğru yol üzere gönderilmiş peygamberlerdensin. Bu, babaları uyarılmadığından gafil kalmış bir milleti uyarman için güçlü ve merhametli olan Allah'ın indirdiği Kur'an'dır."

*Son Rasul ve Son Nebi

Her topluma bir peygamber gönderen Allah, son olarak Hiz. Muhammed'i bütün insanlara peygamber göndermiştir. Hiz. Muhammed'in peygamber olmasıyla din açısından tamamlanmıştır. Artık ondan sonra hiçbir uyarıcı gelmeyecektir. Bu konu Ahzab suresi 40. ayette: "Muhammed içinizden hiçbir erkeğın babası değildir, fakat o Allah'ın elçisidir ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilmektedir." denilmektedir.

Hiz. Peygamber (sav) ise bu konuyu şu sözleriyle dile getirmiştir:

"Benden sonra artık gelecek bir peygamber yoktur." (Müslim)

"Ben (bir tuğlası eksik kalmış mükemmel bir binanın eksikliğini tamamlayan) bir tuğla mesabesindeyim. Ben peygamberlerin sonuncusuyum." (Müslim)

**"Yâ, Sîn.
Kur'an-ı Hakim'e
and olsun ki,
sen doğru yol üzere
gönderilmiş peygamberlerdensin.
Bu,
babaları
uyarılmadığından
gafil kalmış bir milleti
uyarman için güçlü ve
merhametli olan Allah'ın
indirdiđi Kur'an'dır."**

***“İçinizden
Allah’ın lütfuna ve
ahiret gününe
umut bağlayanlar,
Allah’ı çokça ananlar için
hiç şüphe yok ki,
Allah’ın Rasulü’nde
güzel bir örneklik vardır.”***

(Ahzab 21)

***Evrensel Bir Peygamber**

Allah Teala, ilk insan Hz. Âdem’den itibaren her topluma bir peygamber göndermiştir. Amaçları da uyarıcı ve müjdeleyici olmak üzere ortaktır. Lakin Hz. Muhammed (sav)’den önceki tüm peygamberler belirli bir topluma elçi olarak gönderilmişken, Hz. Muhammed (sav) 610 yılından kıyamete kadar gelecek bütün toplumlara peygamber olarak gönderilmiştir.

Sebe suresi 28. ayette bu husus şöyle anlatılmıştır:

“Biz seni başka değil, ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak bütün insanlara gönderdik; fakat insanların çoğu bunu bilmek istemiyorlar.”

***Alemlere Rahmet**

Hız. Muhammed (sav), alemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Alemlere rahmet olmak; insanlara Yüce Allah’ın emir ve yasaklarını, hak dinini, ebedi kurtuluş yolunu göstermektir. Enbiya suresi 107. ayette bu durum şöyle ifade edilmiştir:

“(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.”

***Üsve-i Hasene**

“Üsve-i hasene” uyulacak en güzel örnek demektir. Hız. Peygamber iman, ibadet, ahlak, her türlü söz ve davranışlarında örnek alınacak, gittiği yoldan gidilecek en güzel kişidir. Kur’an’da bu durum şöyle ifade edilmektedir: “İçinizden Allah’ın lütfuna ve ahiret gününe umut bağlayanlar, Allah’ı çokça ananlar için hiç şüphe yok ki, Allah’ın Rasulü’nde güzel bir örneklik vardır.” (Ahzab/21)

***En Büyük Ahlaka Sahip**

Hız. Aişe validemize Allah’ın Elçisi’nin ahlakı sorulduğunda; “Rasulullah’ın ahlakı Kur’an ahlakı idi” buyurmuştur. Kur’an-ı Kerim’de de şu şekilde ifade edilmiştir:

“Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin.” (Kalem/4)

Aynı şekilde Peygamberimiz de bu konuda şöyle buyurmuşlardır:

“Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” (Müsned)

Ayrıca Peygamber Efendimiz güzel ahlaka çok önem vermiş, Allah’a şu şekilde dua etmiştir: “Allah’ım! Yaratılışımı güzel yaptığın gibi ahlakımı da güzel yap.” (Müsned)

Peygamberimiz bir Yahudi'den belli bir vade ile 30 dinar borç almıştı.

Borç vadesinin bitmesine daha bir gün varken Yahudi, Peygamberimizin yanına gelip şöyle dedi:

-Ey Muhammed! Hakkımı öde! Zaten siz Abdulmuttalip oğulları borcunuzun vaktini geçirir, uzatır durursunuz!

Hz. Ömer adama:

-Ey habis Yahudi, eğer Resulullahın evinde olmasan gözünü patlatırdım, dedi.

Peygamberimiz Hz. Ömer'e:

-Allah seni affetsin ey Ömer, biz senden başka davranış beklerdik. Sen bana borcumu güzellikle ödememi söyleyecek, ona da hakkının tahsilinde yardımcı olmakla birlikte, alacağını isterken daha nazik davranması gerektiğini buyuracaktın, dedi.

Peygamberimiz Yahudi'ye:

-Bendeki alacağının müddeti ancak yarın sabah dolacaktır, buyurduktan sonra Ömer'e:

-Onunla birlikte bahçeye git ona şu kadar hurma ver ve hakkından biraz fazla da ver, verirken de şu kadar da fazla veriyorum de, dedi.

Yahudi bahçeye gitti hurmalardan gördü ve beğendi. Hz. Ömer denildiği kadar da fazla verdi. Yahudi hurmaları teslim alınca şehadet getirdi ve Peygamberimizin hilm sıfatıyla tavsif buyurulduğunu gördüğünü ve sırf bunu anlamak için ona bu şekilde davrandığını açıkladı.

Daha sonra yüz yaşlarındaki bir ihtiyar dışında bütün ev halkı Müslüman oldu.

İNSAN'DAN İSLAM'A

Kâinat ilâhî tecellidir. Cemal ve kemal sıfatlarıyla nitelenen Rabbimizin kainattaki nûrunun en güzel görüntüsü insandır. İnsan, evrenin içerisinde mündemiç olan kozmik ahengin “cemal ve kemal” yolculuğuna tabi tutulan yegâne varlığıdır.

İnsanlığın aklî kemâlâtını tersine çeviren putperestliği yıkan bir tecelli olarak gönderilen Kelamullah'ın, insanın serüvenine dair özetlemeleri bu minvalde doğru anlaşılmalıdır. İnsanı en güzel kıvamda yaratan (Tin, 4) Rabbimizin lütfunun enginliği, onun “üstün bir izzet ve şeref”(İsra, 70) sahibi kılınmasıyla birlikte manevi bir boyuta taşınmıştır. Yaratılışının güzelliği maddi ve manevi açıdan tamamlanan bu güzide varlığın, “ruhundan üfledim” (Hicr, 29) ayetine mazhar olması gerçekten eşsiz bir yolculuğun öznesi olarak yaratılması gerçeğini işaret etmektedir.

Mutlak ve evrensel hakikatin bir aynası olan insanın kalbinin, ruhunun ikrar ettiği bu gerçeklik bütün boyutlarıyla onu kuşatmaktadır. Ezelî gerçekliğin değişmeyen nesnelliğine yapılacak her atıf bu varlığın kendi öznelliğini, bu gerçekliğe katması anlamına gelecektir. Dolayısıyla insanın kendi varlığındaki iradî özgürlüğün yaratılışındaki hikmetin, onun bu gerçeklikle olan ilişkisi bağlamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

Hakikatle olan bağına kendi yaratılışında bulan insanoğlunun, bilginin zıddı olarak değerlendirdiğimiz cehaletle olan imtihanı –ki Müslümanların Ebû Cehil (cehaletin babası) lakabını kullandıkları larken nasıl bir bilinç düzeyine sahip oldukları önemli – bu bilince dönüşle kazanılacaktır. Bu bilincin vahyin bizzat kendisi olarak kâinatta dahi “oku”nması mümkünken, insanın kendi varoluşsal boyutlarını ihmal ederek hakikate sırtını dönmesi kabul edilebilir mi? Düşünsel boyutun ötesine taşınabilecek bir bakış açısını yansıtan bu bilincin eylemselliğini kâinatın bizzat kendisi ispatlarken, iradesiyle varlığını ispatlayan insan bu ahenge katılmaktan bigâne kalabilir mi?

Bu açıdan tarih boyunca kendilerini insan olmanın hakikatini gerçekleştirmeye adanmış kâinatın rahmet rehberlerinin hayatı doğru anlaşılmalıdır. Bilginin ve hikmetin varlığını yansıtan bu önderlerin “Hak” ve hakikate uzanan yolculukları, kozmik varoluşun iradî varoluşla insan için daha da anlamlı hale geleceğine dair bir ispat olarak değerlendirilmelidir. Hayatın bu görüntüleri insanın hem dünyevi hem de uhrevi boyutlarının rahmani tecellileri olarak “nasıl da “cemal ve kemal” yolculuğu bu kadar güzel örneklenir” cümlesiyle hayretleri kendisinde toplamaktadır. Dolayısıyla insandan İslam'a uzanan süreç peygamberlerin varlığındaki “cemal ve kemal” yolculuğunun tipik örnekleri olarak her açıdan bizi aydınlatmaya devam edecektir...

“Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerini ziyan edenlere gelince, işte onlar inanmazlar.”

Enam-20

Yahudiler ve Hristiyanların Kur'anı Kerimi iyi tanıdıkları ya da Peygamberimizin gerçek peygamber olduğunu ve Kur'an'ın kendisine Yüce Allah tarafından indirildiğini bildikleri sık sık vurgulanır. Çünkü kitap ehli Yahudi ve Hristiyanlar “vahiy-peygamber-kitap” ne demektir, çok iyi bilmektedirler.

Yahudiler yeni bir peygamber bekliyordu ve onun İsmailoğulları'ndan çıkmış olmasını hazmedememişlerdi. Peygamberimize bakış açılarını şu hadis net bir şekilde ortaya koyar: “Yahudiler Peygamberimizin yanında yalandan hapsirirler ve ‘elhamdülillah’ derlerdi. İsterlerdi ki Peygamberimiz onlara ‘Yerhamukallah – Allah size rahmet etsin’ desin. Fakat Peygamberimiz onlara ‘Yehdikumullah – Allah size hidayet etsin’ derdi. (Müstedrek)

Hristiyanlar ise İsa'nın müjdelediği ve adı “Ahmed” olan Mesih'i (Faraklit) bekliyorlardı. Bugün mevcut İncil bile buna işaret eder:

Hiz. İsa dedi; “Faraklit geldiği zaman iman edersiniz diye, gelmeden önce size şimdi söyledim.”(Yuhanna, Bâb 14, Âyet: 29)

Hiz. İsa dedi; “...Ama Faraklit gelince sizi tüm gerçeğe yöneltecektir. Çünkü kendiliğinden konuşmayacaktır. Ne işitirse onu söyleyecek ve gelecek şeyleri size bildirecektir.” (Yuhanna, Bâb 16, Âyet: 13)

Kitap ehli Yahudi ve Hristiyanlar kitabın ve vahyin “ne demek” olduğunu da çok iyi biliyorlardı. Bu nedenle oğulları gibi tanıdıkları peygamberle birlikte vahye ve kitaba da karşı durdular. O kadar iyi biliyorlardı ki bu kitap etkilidir, güçlüdür, yapıcıdır; onun öğrettiği inanç sistemini benimseyen onun belirttiği ahlak sistemini kişiliğinde somutlaştıran ve onun dayandığı hayat düzenini toplumun pratiğine yansıtan millet için ileriye götürücü bir sistemdir. Bu yüzden bu kitaba ve bağlarına karşı durmak için akıllarının erdiği bütün hesapları yaparlar.

Allah Rasulü:

“Yüz çeviren kişi dışında bütün insanlar cennete girecektir” buyurdu.

Sahabeler dediler ki:

”Ey Allah’ın Resulü! Kimler yüz çevirir?”

Allah Rasulü:

”Bana itaat eden kişi cennete girer. Bana isyan eden kişi de yüz çevirmiş olur.” buyurdular.

Buhari

Allah Rasulü birçok hadisinde olduğu gibi bu hadiste de insanları ikiye ayırmıştır. Yüz çevireni, yüz çevirmeyenden ayırtmıştır. Ona iman ve itaat eden kişiyi ve isyan edeni; cennete girenle girmeyeni yani kâfirlerle müslümanları ayırt etmiştir.

İtaat, kelime anlamı olarak “boyun eğme, buyruğa uyma” anlamına gelir. Daha açık olarak birine ya da birşeye uyarak onun koyduğu sınır ve kurallara göre davranış göstermektir.

Peygambere itaat ise Allah’ın kendi sınırlarını insanlara öğretmek için gönderdiği peygamberlerin söylediklerine; emrettiklerine ve nehyettiklerine uymaktır. Başka bir deyişle peygambere itaat Allah’a itaattir.

İsyan ise “emre itaatsizlik etmek, itaatten çıkmak” anlamlarına gelir. Her insan kendine “Allah’ın koyduğu sınırlarda mı yaşıyorum yoksa başkalarının koyduğu sınırlarda mı?” diye sormalıdır. Ve müslümanlar sınırları aşıp isyana doğru gitmemelidirler. Allah’ın peygamberine yüz çevirmenin Allah’a yüz çevirme olduğunu bilmelidirler. İnsanlar sadece Allah’ın dediklerine yüz çevirmedikleri gibi peygamberin sünnetine de yüz çevrilmemelidir.

Aslında hadis bir müjde hadisidir. Allah Teala cenneti bize vermek için, sadece bizim ona ve onun gönderdiğine yüz çevirmememizi istiyor.

Son söz Al-i İmran’ın:”... Artık Allah’a ve peygamberlerine inanın; inanır ve sakınırsanız size büyük mükafat vardır.”

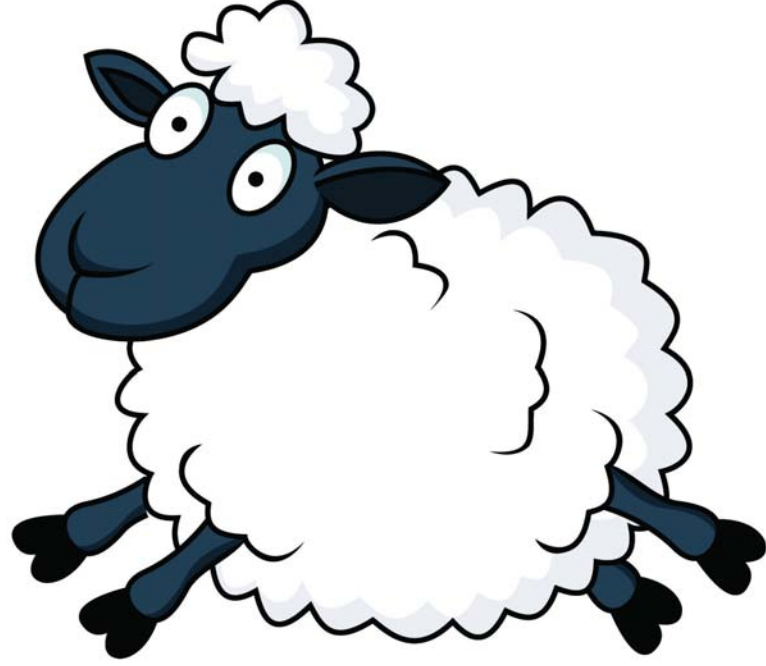
a) Mahiyeti

Adak, kişinin farz veya vacip cinsinden bir ibadeti yapacağına dair Allah Teâlâ'ya söz vererek o ibadeti kendisine borç kılmasıdır. Konuyla ilgili hadisler ve İslâm âlimlerinin görüşleri incelendiğinde, kişinin hiçbir dünyevî menfaat ummadan sırf Allah'ın rızasını kazanmak, ona şükretmek için adak adamasında bir sakınca bulunmadığı görülür. Kişinin Allah'ın takdirinin değişmesine vesile olması dileğiyle ve ihlâstan uzak, belli şartlara bağlı olarak adakta bulunması ise doğru karşılanmamıştır. Zira adaklar Allah'ın takdirini değiştirmez.

b) Şartları

Adağın geçerliliği için adak konusunda aranan şartlar ise şu şekilde sıralanabilir:

1. Adanan şeyin cinsinden bir farz veya vacip ibadetin bulunması gerekir. Meselâ namaz kılmayı, oruç tutmayı, sadaka vermeyi, kurban kesmeyi konu alan adaklar geçerlidir. Hasta ziyareti veya mevlit okutma adak konusu olmaz. Türbelerde mum yakma, horoz kesme, bez bağlama, şeker ve helva dağıtma gibi halk arasında görülen adak âdetlerinin İslâm'da yeri yoktur.
2. Adanan husus, adayan şahsın o anda veya daha sonra yapması gereken farz veya vacip bir ibadet olmamalıdır. Kılmakla mükellef olduğu namaz, tutmakla mükellef olduğu ramazan orucu adak konusu olmaz.
3. Adanan şeyin meydana gelmesi ve yapılması maddeten ve dinen mümkün ve meşru olması, mal ise adayan şahsın mülkiyetinde bulunması gerekir. Bir kimsenin sahip olmadığı malı adaması geçersiz, sahip olduğundan fazlasını adaması halinde ise sadece sahip olduğu kadarı hakkında geçerlidir.
4. Adanan fiil Allah'a isyanı, bid'at, günah ve masiyeti içermemelidir. Bu takdirde adak geçersizdir. İçki içmeyi veya akraba ile ilişkiyi kesmeyi adamamalıdır.

c) Hükmü

Herhangi bir şart ve zamana bağlanmayan (mutlak) adaklar, adama anından itibaren gerekli hale gelir ve ilk fırsatta yerine getirilmesi uygun olur. Bir şarta bağlanan adakların da o şartın gerçekleşmesi halinde yerine getirilmesi gerekir. Şart gerçekleşmeden adak yerine getirilirse geçersizdir; yapılan ibadet nafle sayılır. Meselâ, herhangi işi olduğu takdirde üç gün oruç tutmayı nezreden kimsenin durumu böyledir.

Kurban kesmeyi adayan kimse bu adak kurbanın etinden yiyemeyeceği gibi bakmakla yükümlü olduğu kimseler de (anne ve babası, dede ve ninesi, çocukları ve torunları, hanımı) yiyemez. Şayet yiyecek olurlarsa yediklerinin bedelini fakirlere tasadduk etmeleri gerekir.

EHL-İ SÜNNET NEDİR? NE DEĞİLDİR?

Türklerin Anadolu'da İslami Duruşları Üzerine

Hayrunnisa AYÇEKEN

“Ehl-i Sünnet” İslam kültür ve tarihi açısından oldukça önemli bir kavramdır. Bazen siyasi bir eğilimi ifade eden Ehl-i Sünnet kavramı bazen bir grup fıkhi mezhebin adı olmuş, bazen itikadi ekollere delalet ederken bazı durumlarda da spekülasyon konusu olarak değerlendirilmiştir. Fakat bizim için önemi, özellikle Türklerin benimseyip bayraktarlığını yaptıkları İslami anlayış, yaşayış ve devlet felsefesinin genel bir ifadesi olmasından kaynaklanmaktadır.

Türk milleti, Osmanlı'nın gerileyişi ve çöküşüne muvazi olarak, giderek köklerinden uzaklaşmakta; anlaşılması ve izah edilmesi zor bir şekilde hiçbir ortak noktasının bulunmadığı Batı'ya yanaşmaktadır. “Türk Müslümanlığı”nın teklif edilmesinden, Türklerin asli inancının eski Türk dini Şamanizm olduğunun keşfedilmesine kadar birçok yeni fikrin uçtuğu talihsiz bir dönemden geçmekteyiz. Anadolu Türklerinin dininin veya mezhebinin şu veya bu olduğu, bunun Osmanlı'nın politik baskıları sonucu Ehl-i Sünnet'e dönüştüğü de şaşkınlık yaratan iddialardan biridir. Bu kargaşa, şaşkınlık ve karışıklığın asıl hedefinin Ehl-i Sünnet'e ait değersilsilesi olduğu gözden kaçırılmamalıdır.

Ehl-i Sünnet kavramı başlangıçta Hz. Peygamber'in sünnetine uyan, yaşamını ve ibadetlerini onu esas alarak gerçekleştiren insanlar için kullanılmaktaydı.

Ehl-i Sünnet kavramının ilk defa kim tarafından ve nerede kullanıldığı sorusu önemlidir. Kütüb-ü Sitte içersinde yer alan hadislerde bu kavram kullanılmamıştır. Fakat bu, kavramın dini ve kültürel değerini zedeleyecek bir durum değildir. Çünkü biliyoruz ki, bir şeyin din veya dini olması onun mutlaka peygamberimiz zamanında cari olmasını gerektirmemektedir.

Bu kavramın ilk kullanımında daha çok ahlaki bir anlamın bulunduğu görülmektedir. Ehl-i Sünnet kavramının kullanıldığı en eski rivayetlerden biri, Müslim tarafından Muhammed İbnu Sirin'e ait şu ifadelerdir: “Hadisi kimlerden aldığımızı sormazlardı. Fitne ortaya çıkınca (hadisleri işittiğiniz) kişilerin isimlerini zikredin.” denilmeye başlandı. Bu kişiler Ehl-i Sünnet'ten iseler hadisleri alınır, Ehl-i Bid'at'ten iseler alınmazdı.”

Ehl-i Sünnet kavramı bu tarihlerde Hz. Peygamber'in sünnetine uyan, yaşamını ve ibadetlerini onu esas alarak gerçekleştiren insanlar için kullanılmaktaydı. Sünneti terk eden, İslam'ı sünnet esasına göre yaşamayan kimseler genel olarak Ehl-i Bid'at olarak adlandırılmakta her iki kavram da belli bir grubu delalet edecek şekilde kullanılmamaktaydı.

**Gerek
Selçuklu
gerekse
Osmanlı
yönetimleri
Ehl-i Sünnet
akidesini be-
nimsemişler-
dir.**

Muhammed İbnu Sirin'in Ehl-i Sünnet kavramını Ehl-i Bid'at karşısı şeklindeki kullanımından sonra biraz daha farklı bir mecraya girilmiş olmaktadır. Bilindiği gibi ilk asırdaki siyasi karışıklar, birçok kelami ve siyasi mezhebin ortaya çıkmasına yol açmıştır. İslam tarihinde ortaya çıkan ilk ihtilaf, peygamberimizin vefatından sonra kimin halife olacağı meselesidir. Bazı gruplar hilafet ya da imamet meselesinde uç görüşler ortaya atarlarken onlarla ilgilenmeyen ve olayı reddetmedikleri gibi, öncekiler hakkında kötü düşünceler beslemeyi ilke edinen Müslüman halk ve onların dini önderlerine Ehl-i Sünnet kavramı, erken dönemde ahlaki ve ideolojik kullanımı yanı sıra siyasi alanda da kullanılmıştır.

Ehl-i Sünnet kavramı İslamın ilk asrından bugüne kadar değişmelere uğramış olsa da, genel Müslüman halk kitlesini ve onlara dini önderlik eden ulemayı ifade etmiştir. Düşünce ve pratiklerini bu genel anlayışın dışına taşımış grup, cemaat, mezhep veya kişiler Ehl-i Sünnet'in dışında kalmaya mahkum olmuşlardır.

Harciler, Şii Rafiziler, Mürcie, Kaderiye, Mutezile gibi fırkalar ilk asrın bid'at akımları arasında sayılmıştır.

Üçüncü asra gelindiğinde bunlarla beraber en çok Mutezile ve Şia'nın Ehl-i Sünnet'in karşısında yer aldığı gözlenmektedir.

Türkler Müslüman olmalarından bu yana Mürcie veya Mutezile gibi bazı bid'at fırkalarına mensup olanları da görülmüşse de, genellikle Ehl-i Sünnet içerisinde kalmışlar. Gerek Selçuklu gerekse Osmanlı yönetimleri Ehl-i Sünnet akidesini benimsemişlerdir. Her iki Türk devleti de halkın Ehl-i Sünnet inanç ve pratiğine göre yetişmesi için teşkilatlı eğitim kurumları oluşturmuşlar, İslam bilim ve kültürüne dair eserlere sahip çıkmışlardır.

Türk milletin Ehl-i Sünnet'e bağlılığı bugün de devam etmektedir. Başlangıçta değinildiği gibi birtakım yanlışlar nedeniyle bir kafa karışıklığı ortaya çıkmış olabilir. Bunun sonucu hem Türklerin tarihi bakımından gerçek tercihinin Ehl-i Sünnet olmadığı gibi yanlış tespitlere yol açılmış, hem de Türklerin Müslüman olmadığı veya olmaması gerektiği gibi tekliflerin ortaya atılmasına şahit olunmuştur. Bütün bunlar Ehl-i Sünnet'in gündemini korumasını da sağlamıştır.

SÎRET / SİYER
Zeynep ULAŞ

Yol, gidişat, ahlak gibi birçok manaya gelen sîret kelimesi aslında başlı başına bizi anlatmakta. İnsanın bir ömrü; yolunu nasıl süsleyeceği, yolun sonuna ne halde varacağı, bu yolu kim ile yürüyeceği de onun ellerinde. Aslında insan şu dünyada yolu, ahlakı kadar var olmakta; sonunu bilen onu daima güzelleştirme derdinde.

Anlam olarak siyer, üsve-i hasene olan güzeller güzelinin yoludur. Üsve-i hasene Kur'an-ı Kerim'de "Andolsun ki, Allah'ın Rasulü'nde sizin için, Allah'a ve âhiret gününe kavuşmayı uman ve Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır" ifadesi ile zikredilmektedir.

Siyer, İslam'ı tanımak gayesi ile tutunulacak sağlam bir dal bizlere. Siyer, hayatı tanımak, hak edilenin değil de Hakk'ın bize mümkün ettiği kadarını yaşamaktır. Siyer biz iman edenler için, ümmetini ebedi helake götürecek yollara makas gibi kollarını gererek 'çıkamaz sokak' diyenin, her fırsatta ümmeti için af ve ahiret saadeti dileyenin yoludur.

Yolumuzu, yoldaşımızı iyi seçmeliyiz o vakit. Bize 'en güzel örneği' bilme şansını lutfedene, hakkı ile yolumuzu çiçek niyetine ibadetlerle süslemeliyiz. Hep bizi anan, bizim için af dileyen, gerçek saadeti isteyen ile bir kılmalıyız yolumuzu.

Rabbimizin bizlere sırat-ı müstakim ve yolların en doğru üzerinde yaşamayı nasip etmesi duası ile.

İNCE MİNARE
İLK HADİS FAKÜLTESİ

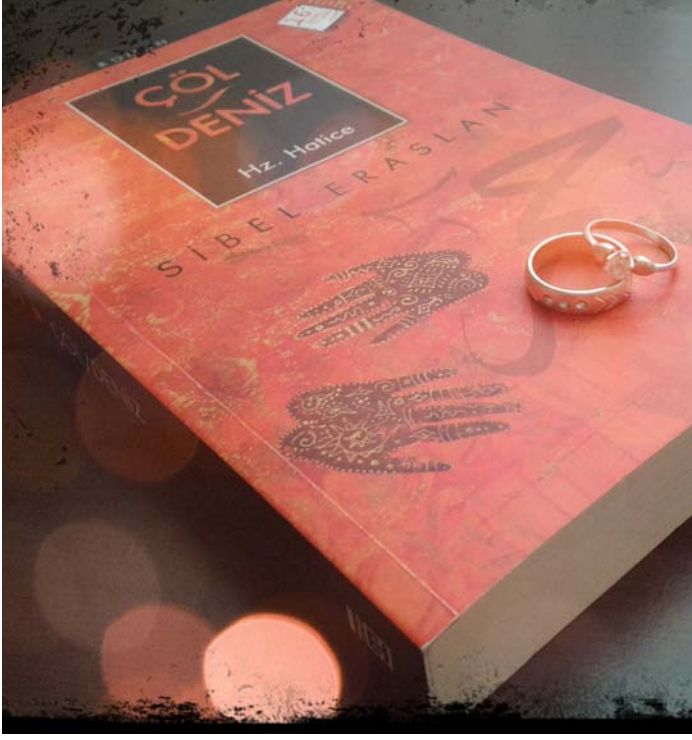
Konya İli, Selçuklu İlçesi'nde, Alaeddin Tepesi'nin batısındadır. Selçuklu Sultanı II. İzzeddin Keykavus Devrinde Vezir Sahip Ata Fahreddin Ali tarafından, hadis ilmi öğretilmek üzere 663 H.(1264 M.) yılında inşa ettirilmiştir.

Yapının mimarı Keluk bin Abdullah'tır. Darü'l Hadis Selçuklu Devrinin avlusu kapalı medreseleri grubundadır. Tek eyvanlıdır.

Doğusunda yer alan taç kapı, Selçuklu Devri taş işçiliğinin en güzel örnekleri arasındadır. Kubbe kasnağında kûfi yazı ile "El-Mülkü-Lillah" "Ayet'el Kürsi" yazılıdır.

Kuzeyinde yer alan mescitten bugün yalnız tuğla örgülü mihrabı kalmıştır. Yapıya adını veren minarenin kaide kısmı muntazam kesme taş kaplamalıdır. Beden kısmı tamamen tuğla örgülüdür. Minare turkuvaz renginde, beyaz hamurlu tuğlalarla örülmüştür. Minarenin orijinali iki şerefeli iken, 1901 yılında düşen yıldırım, iki şerefeden birini tahrip etmiştir.

İnce Minareli Medrese XIX. yüzyılın sonuna kadar faaliyetini sürdürmüştür. 1876-1899 yıllarında tamir edildiği bilinmektedir. Cumhuriyet Devrinde 1936 yılında başlayan çeşitli onarım çalışmalarından sonra, 1956 yılında Taş ve Ahşap Eserler Müzesi olarak hizmete açılmıştır.

ÇÖL DENİZ HZ.HATİCE / Sibel Eraslan

Peygamber Efendimizin eşi Hz Hatice hakkın-
da yazılmış çok özel bir çalışma!

Hiz. Muhammed'i (s.a.s.) peygamberliğinden
evvel tanıyıp seven ve O'na ilk iman eden,
mü'minlerin annesi Hz. Hatice'nin hayatına
farklı bir bakış...

Sadakatin, sevginin, güvenin zirvesi bir
kadın...

Ölümüne dek vefayla bağlı olduğu ve kendis-
ine vefayla bağlı olan Son Peygamber'in eşi...
Tüm Müslüman kadınlar için bir örnek olan
bu emsalsiz kadının hayatını, Sibel Eraslan,
uzun bir araştırma döneminin ardından, şim-
diye dek bilinen ve bilinmeyen tüm yönleriyle
yine anı yaşarcasına duyguları, düşünceleri
kaleme dökmüş...

“Ey kalbleri çekip çeviren Rabbim!
Kalbimi dînin üzere sâbit kıl.”

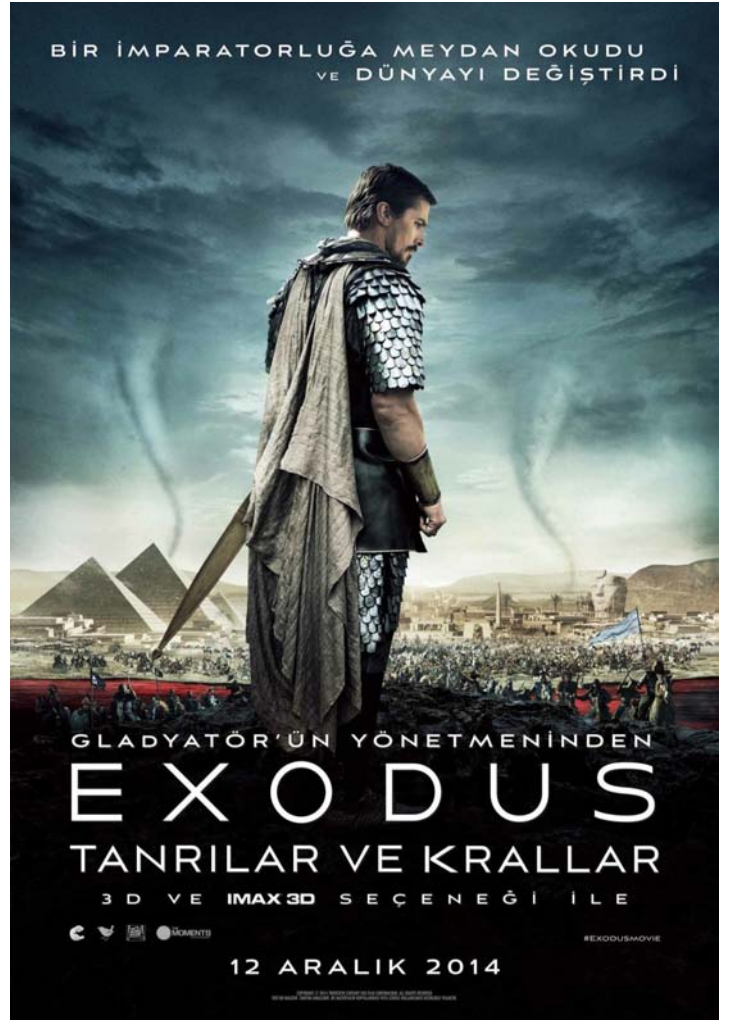
(Tirmizî, Deavât, 85)

Dost bî-pervâ felek bî-rahm ü devran bî-sükûn
Dert çok hem-dert yok düşman kavî tâlî' zebûn

Fuzuli

Musa ve Ramses, Mısır hükümdarı ailede
birlikte yetişirler. Aralarında kan bağı olma-
sa da birbirlerine son derece yakın iki kardeş
gibidirler. Ramses sonunda firavun olur ve
Musa'yı da en güvendiği danışmanı ve komu-
tanı yapar. Ancak Ramses, küçükken bir nehrin
kenarında bulunan Musa'nın İbrani olduğunu
öğrendiğinde kardeşini çölde ölüme terk ede-
cektir. Musa ise piramitlerin yapımında köle
olarak çalışmaya zorlanan İbranilerin sesi ol-
muştur. Bir gün rüyasında tanrının kendisiyle
konuştuğunu ve İbranileri özgürleştirmek için
yola çıkması gerektiğini görür. Böylece 600.000
köle ile birlikte kırk yıl sürecektir uzun bir yolcu-
luğa çıkar. Hedefleri ise 'vaadedilen topraklara'
ulaşmaktır...

Ünlü yönetmen Ridley Scott'ın yönetmenliğini
yaptığı film, Hz. Musa'nın hayatının önemli
dönüm noktalarını konu ediniyor. Tevrat'ın
bazı bölümlerinden esinlenerek yazılan hikaye,
Musa'nın doğumu ve Mısır kraliyet ailesi
tarafından evlat edilişiyle başlıyor. Filmin
başrollerini Christian Bale, Aaron Paul ve Ben
Kingsley paylaşıyor

OKUYOR MUYUZ?

Günümüzde her geçen gün teknolojinin gelişmesine bağlı olarak kitap okuma oranlarında azalma görülmektedir. Bu oranları teknolojiye bağlı da kılamayız tabii.. Gelelim bu oranlara:

Avrupa İstatistik Kurumu Eurostat'ın Dünya Kitap Günü dolayısıyla yayınladığı verilere göre Türkiye Avrupa'da ortalama 7 dakika kitap okuma ile birçok Avrupa ülkesinin önünde yer alıyor.

Eurostat'ın raporuna göre Avrupalılar kitap okumaya günde 2 ila 13 dakika arasında vakit ayırıyor.

İstatistik kurumunun 15 ülke üzerinden yaptığı araştırmaya göre 2008 ve 2015 yılları arasında ortalama kitap okuma süresi Fransa'da günde 2, İtalya'da 5, Avusturya ve Romanya'da ise 10 dakika ve üzerinde. Verilere göre Türkiye günde 6-7 dakikalık kitap okuma ortalaması ile Fransa ve İtalya gibi birçok Avrupa ülkesinin önünde. 20 ila 74 yaş arasında yapılan araştırmaya göre Finlandiya ve Polonya'da günde 12 dakika, Estonya'da 13 ve Macaristan'da 10 dakikalık okuma oranları en yüksek değerlere sahip.

ÜNİVERSİTELİRİMİZ DÖKÜLÜYOR!

Türkiye, akademik makale sayısında dünyada 20'nci, makalelere atıf sayısında ise 239 ülke arasında 167'nci oldu.

Türkiye, yeterli önemi vermediği yönünde sıkça eleştirildiği sosyal bilimler alanında 21 yılda sadece 29 bin 474 makale yayımladı. Bu makalelerin 28 bin 801 tanesinin atıf yapılabilir durumda olduğu belirlendi. Sosyal bilimler alanında yazılan Türkiye kaynaklı makaleler 165 bin 405 alıntılı. Bu alanda en fazla makale yazılan ilk beş ülke sırasıyla ABD, Almanya, İngiltere, Avustralya ve Kanada oldu.

Ekonomi ve finans konusunda yayımlanan makale sayısında ABD yine başı çekti. Türkiye'de 1996 ve 2017 yılları arasında ekonomi alanında 5 bin 312 makale yayımlandı. Bu makaleler toplam 50 bin 311 kez alıntılı. Türkiye, ekonomi ve finans konusunu işleyen ülkeler sıralamasında Malezya, Hong Kong ve Hindistan'a geçilerek kendisine 24'üncü sırada yer buldu.

MİSAFİR KALEM

EN MÜHİM MESELEMİZ..

Tahir SARAÇ / MSR AİHL Meslek Dersleri

Dünya hayatı hiç şüphesiz, zamanı çok hızlı geçen, ciddi ve çetin bir imtihandır. Burada bizim, her şeyden önce, en yüce gayemiz, o bizi yaratan, yaşatan ve ahirette hesaba çekecek, sonuçta mükâfatlandıracak veya cezalandıracak olan Yüce Rabbimizin sevgi ve rızasını kazanmak olmalıdır.

Rabbimizin rızasını kazanmanın tek çıkar yolu en doğru ve en hakiki, muhteşem İslam dinidir. İnsafla düşünebilenler için izlenecek tek yol vardır; o da, Allah (c.c.) ve Rasûlul- lah'ın yoludur. Başka yol yoktur.

Bizler Müslüman olarak sevgi, saygı bağlılıkla birlikte ibadet, taat ve dua ile Rabbimizin sevgisini kazanabilirsek, O'nun bizim gören gözümüz olabileceğini biliriz. Allah (c.c.) bizimle olursa bize kim kötülük edebilir? O bizimle olmazsa bize kim nasıl yardım edebilir?

Yüce Mevlâmız insanoğlunu hem en güzel bir biçimde yaratmış hem de onu güzelliğin zirvelerine çıkaracak takva ilhamı ve kabiliyeti ile müs-bet yönde gelişmek veya şirk, ibadetsizlik, yasaklanmış duygu ve fiiller ile hüsrana düşüp helâk olmak arasında serbest bırakarak imtihana tabi kılmıştır.

İşte insaoğlunun en önemli, en ciddi, en çetin im-tihan vesilesi olan ve aynı zamanda en büyük, en tehlikeli, en gizli düşmanı kendisidir, nefsidir, egosudur.

Pek çok insan, onun azılı bir düşman olduğunun farkında değildir. Halbuki öncelikli gündem mad-demiz ve en mühim meselemiz olması gereken nefis, büyük hataların, yanlışların, yenilgilerin, ayıpların, kusurların ve suçların da ana kay-nağıdır.

İnsana kötülükleri nefsin emrettiğini Rabbimiz Yusuf Sûresi'nde de bildirerek, şöyle buyurmaktadır:

“..Rabbimin esirgemesi olmadıkça, nefis her dâim kötülüğü emreder. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir..” (Yusuf-53)

Her daim kötülüğe sevkeden nefsimizi müslüman yapmak, onu kötü alışkanlıklarından, kötü zevklerinden koparmak, düzeltmek, eğitmek lâzım, nefsi düşman bilip, onunla mücadele etmeyi hatırdan çıkartmamak lâzım! Kurtuluş için başka yol yoktur, iki cihanda rahata, felaha ermek, iflah olmak, saadet bulmak nefsi terbiye ve tezkiye ile mümkündür. Nefsi terbiye ve tezkiye üzerinde önemle durulması gereken ayrı bir bahis konusudur.

Bugünden tezi yok Rabbimize ahdimizi yineleyerek, sebat ve kararlılıkla niyet edelim ve diyelim ki; “harama gözümle bakmayacağım. Dilimle gıybet, yalan, dedi kodu, kötü söz, küfür, hakaret, karıştırıcı laflar söylemeyeceğim. Elimi harama uzatmayacağım. Ayağımla haram, günah, yasak yerlere gitmeyeceğim. Yemeyip, içmeyeceğim gibi, kimseyi üzmeyeceğim, hiçbir günaha bulaşmayacağım, her âzâmı her günahattan sakınacağım! Şu zalim nefsimle iyi bir mücadele edeceğim. Kötü arzularım karşısında iyice direneceğim. İyi şeyleri yapmak istemese de, isteksiz olsa, tem-belleşe de, iyi şeyleri yaptırtacağım; ibadetleri yaptırtacağım, alıstırtacağım, sevdireceğim. Nefsin bütün kötü alışkanlıklarını bıraktıracacağım. Zalim nefse, laf dinlemez, kendi başına giden, beni zarardan zarara sokan, günahattan günaha bulaştıran nefsi ıslah edeceğim!”

Ne mutlu ahbine sadık kalanlara.. Nefsini ıslah edip, müslüman eyleyebilenlere!

El-Ğaffar

Fazilet TAŞ

Allah'ın El-Ğaffar esması, ğufran ve mağfiret kökünden türemiştir. Ğfr kelimesi sözlük anlamı olarak “örtmek, gizlemek, kirlenmekten korumak için bir şeyin üzerini örtmek” gibi anlamlara gelir. El-Ğaffar ise “birinin kusurunu çokça örten, suçunu bağışlayan” anlamlarına gelir.

Allah'ın mağfireti aynı zamanda “settâr - kulunun günah ve kusurlarını örten -” ismiyle daha iyi anlaşılabilir. İstiğfar, kişinin Rabb'inden af dilemesidir. Râgıp el-İsfehânî'ye göre af dilemek hem söz hem fil ile olmalıdır. Aksi halde istiğfar kişiyi yalancı durumuna düşürebilir.

El-Ğaffar isminin Kur-an'ı Kerim'de geçtiği bir kaç ayet şunlardır:

“Şu da bilinmeli ki, ben tövbe edip yürekten inanan ve iyi işler yapan, sonra da doğru yolda sebat eden kimselere karşı çok bağışlayıcıyım.” (Taha 82)

“O, göklerin, yerin ve ikisi arasındaki her şeyin rabbidir, daima galiptir, çok bağışlayıcıdır.” (Sâd 66)

“O, gökleri ve yeri hikmet ve fayda esasına göre yarattı; sürekli olarak geceyi gündüzün, gündüzü gecenin üstüne sarmaktadır; güneşi ve ayı da yasalarına boyun eğdirmiştir. Her biri belirlenmiş bir süreye kadar akıp gitmektedir. Unutmayın ki Allah çok güçlüdür, çok bağışlayıcıdır.” (Zümer 5)

Allah Teala hatalı kullarının günahlarını görmezden gelir, günahların üzerini örter. Elbette günah işlemek kabul edilebilir bir davranış değildir. Ama bir Müslüman günah işledikten sonra Rabbinin huzuruna varıp af dilemeyi bilmelidir. Çünkü biz biliyoruz ki Allah Teala bağışlanma dileyen kullarından memnun olur. Bu bağlamda peygamberimiz şöyle buyurmuştur:

“Her insan çokça hata eder. Hata işleyenlerin en hayırlıları tevbe edenlerdir.” (Tirmizi)

EBU ZERR

Havvanur KARA

Allah Teâlâ ayetlerinde “Hiç akletmiyor musunuz?”, “Aklınızı kullanmıyor musunuz?” gibi uyarılarla insanlara akli kullanmayı teşvik eder. Buna göre insan, hayatını sorgulayıp bir şeyler merak etmelidir. Buna en iyi örneklerden biri Ebu Zerr’dir.

Mekke’nin ticaret yolu üzerinde, yağmacı bir kabileye mensup olan Ebu Zerr, aklını kullanarak hakikate erenlerden biridir. Putlara tapmayı reddedip bir tek yaratıcı olduğuna inanmış büyük bir insandır.

Ebu Zerr sürü psikolojisi ile hareket etmeyip putlara tapmayı reddetti. Onun için putlar yapılan şeylere tepki veremeyecek kadar aciz taş parçalarıydı.

Ebu Zerr’in hakikati aradığı sıralarda “İslam Güneşi” dünyayı ısıtmaya ve peygamberimiz insanlara hakikati anlatmaya başlamıştı. Ebu Zerr peygamberimizden haberdar olmuş, ondan bilgi almak istiyordu. Peygamberimizle görüştü ve müslüman oldu.

***Ebu Zerr’den rivayet edilmiştir:
Allah Rasulü gece namazına
kalktı ve sabah vakti girinceye
kadar namaza devam etti.
Namazda tek ayet okudu. O da
şu ayettir: “Onlara azab edersen,
doğrusu onlar senin kullarıdır.
Onları bağışlarsan, güçlü olan,
hakim olan şüphesiz ancak sen-
sin” (Maide 118).***

Bir süre sonra kabilesine dönüp İslamı anlattı ve çoğu kişinin hakikatle tanışmasına vesile oldu.

Hırsız ve yağmacı bir kavimde yetişip aslında dünya malının ne demek olduğunu kavradığı için, müslüman olduktan sonra özellikle mal, servet ve altın / gümüş biriktirme konusunda çok hassas davranmış, biriktirenleri şiddetle eleştirmiştir. Bu tutumu onu toplumda yalnızlaştırmıştır. Bu nedendir ki peygamberimiz Ebu Zerr için “Allah, Ebû Zer’e rahmet etsin. O yalnız başına yürür, yalnız başına yaşar, yalnız başına ölür.” buyurdular.

Ebu Zerr’in özellikle sevet biriktirme konusunda takındığı tavır toplumu rahatsız edince Rebeze’ye sürüldü. Ömrünün son yıllarını burada hanımı ve hizmetçisi ile yalnız geçirdi.

Hazreti Peygamberden 281 hadisi rivayet eden Ebu Zerr İslama adanan bir ömrün sonunda 652 yılında Rebeze’de vefat etmiştir.

PERTAVSIZ

FADİME KUM, ZÜLAL GÜLCE HAZAR

SORDUK: “Yaşlıları karşıdan karşıya geçirmek” dışında bize örnek bir hasene söyleyebilir misiniz? Ve bu haseneyi bu hafta içinde Allah rızası için hiç yaptınız mı?

ARKADAŞLARIMIZ

“Toplu taşıma araçlarında yaşlılara yer vermek. Evet yaptım .” (Büşra Zehra Nur GÜLESEN)

“Toplu taşımada yaşlılara yer vermek. Evet yaptım.” (Sude GÜVEN)

“Hasene ne ? (Açıkladık) En başta selam vermek. Tabiki her zaman.”(Tuana ÖNAL)

“Mesela onların hoşnut olacağı bir konuda yaşlılarla sohbet etmek bence onlar için güzel bir şey. Evet yaptım.” (Rukiye TUNAL)

“Onların haberi olmadan onları mutlu etmek, onları ziyarete gitmek. (Gülerek, aslında cevabı alıyoruz) Bu hafta yapamadım .” (Meryam Zülal KALAYCI)

“Yerden bir taş benzeri zararlı şeyleri kaldırmak . Hatırlamıyorum yapmadım heralde bu hafta ama daha öncesinde yaptım.” (Rümeysa BODUROĞLU)

“(Önce yapmak istemedi ama sonunda ikna edebildik) Düşünüyorum.. Şimdi ne kadar kötü bir insanım hiç iyilik yapmadım (Arkadaşının yardımıyla “gülümsemek” dedi.) Tabi canım niye gülmiyim . Ben zaten herkese gülerim zaten (Selvi Nur URUÇ)

“Ne soracağınızı söyleyin önce . Küçük kardeşime ders çalıştırmak . Daha dün yaptım (Zübeyde Gül ÖZKAN)

“Yaşlı ve hastalara yardımcı olmak , alışverişlerine yardım etmek . Bu hafta içerisinde yapmadım (Revna EVRAN)

“Mutsuz olduğunu gördüğümüz bir insana gülümseyerek onun halini hatrını sormak. Tabi her gün yapıyorum (Böyle pozitif insanları görmek ne kadar güzel) (Hatice Meryem AKKAN)

“Hm..Yani onların huysuzluklarına boyun eymek . Evet yaptım .” (Gülten Beyza KARADEMİR)

“Dışarıdaki yani yoldaki insanların eşyalarını taşımaya yardım etmek . Bu hafta yapmadım ama bir kere yapmıştım . “(Ceyda YİĞİT)

HOCALARIMIZ

“Yani tanık olduğum bir olayı söyleyeyim . Konya Lisesini biliyorsunuz , Anıtın olduğu yer ordan karşıdan karşıya geçiliyor . Orda yolun kenarında bir yaşlı amcamla teyzem dikeliyor . yolda durdum buyrun geçin dedim el salladılar bana o sırada arkadan dört beş araba kornaya basarak sinirlendiler (Evet çok haklısınız hocam maalesef bazı sürücüler çok sabırsız gerçekten) (Osman DİNÇ)

“ Engellilere yardım etmek , onları karşıdan karşıya geçirmek , el yoksa eli olmak , gözü yüksa gözü olmak. Bu hafta içerisinde yapmadım .” (Kübra AKBAŞ)

“Hastanelerde onları gideceği yere götürmek . Hayır, yapmadım çünkü hastaneye gitmedim. Sağlıklı ve sıhhatliyim elhamdülillah (maşallah hocam) (Esra GÜNDÜZ)

Feyzullah İhsan YİĞİT

ARKADAŞLARIMIZ

“İmm söyleyebilirim yaşlıları onların dertlerinin dinlemek yolda gördüğümüzde onların yüklerini taşımak onlara saygı göstermek yapabileceğimiz en güzel hasenedir bence. (Muhammed Zahid UYSAL)

“Bankamatikten para çekmesine yardım ederiz. Başkaa, ıı başka yok bilmiyorum aklıma gelmedi şuan.” (Muhammed Ali KÜRKÇÜ)

“Evet şimdi toplumda iyilik denince insanların aklına ilk gelen şey yaşlıları yolun karşısından karşıya geçirmek olsa da bunun dışında yapacağımız çok iyilikler var ne bilim bir yetimin başını okşamak olur bir fakirin akşam yemeğine dahil olmak olur tebessüm etmek olur sayısız örnek verebiliriz.” (Yahya KARA-BAĞ)

“Sınıfa girdiğinde sınıfa ortama ve arkadaşlarına gülümsemek. Biliyoruz ki efendimiz gülümsemenin sadaka olduğunu dile getiriyor ve kazanırız.” (Muhammed Ebrar YENEN)

“Söyleyebilirim şöyle ımm pazara gittiğim de benden büyükse ve yükünü taşımakta zorlanıyorsa ona yardım ederim.” (Burak ODABAŞI)

HOCALARIMIZ

“Bismillah, peygamber efendimiz bir hadiste şöyle buyuruyor iman yetmiş küsur şubedir en yüksek yerde LA İLAHE İLLALLAH sözü vardır en alt katta en aşağı zeminde ise yolda ki eziyet veren bir şeyi yok etmek kaldırmak vardır buradan şunu anlıyoruz en küçük iyilik ,iyilik olarak akletmemiz gerekiyor hasene dediğimiz zaman sadece yaşlıları karşıdan karşıya geçirmek ellerindeki torbaları almak anne babanın elini öpmek öğretmene hoş görüde bulunmak değil en yükseği

LA İLAHE İLLALLAH lafzı ondan sonra kalan her şey iyilik olarak gelecek bu tebessüm olur bu ahreti hatırlatmak olur bu güzel davranış olur güzel söz olur en küçük gördüğümüz şeyler bile bir iyiliktir.” (Ragıb NAS)

“Dinimiz, ihtiyarlara hürmet etmeye büyük ehemmiyet vermiştir. Sevgili Peygamberimiz buyurdu ki: (Bir genç, bir yaşlıya, yaşından dolayı hürmet ederse, onun yaşına varınca, Allahü teâlâ, ona gençleri hürmet ettirir).Bugünün gençleri, yarının ihtiyarlarıdır, ihtiyar olmasa bile, yaşlılara hürmet etmek dinimizin mühim emirlerindendir. Ayrıca başka bir hadisi şerifte de şöyle buyrulmuştur Saçı sakalı ağarmış yaşlı Müslümana saygı gösterip ikram etmek, Allahü Teâlâya saygıdandır.” (Halidun ARIKAN)

*“Ey Rabbimiz!
Bize bu dünyada da iyilik
ver,
öteki dünyada da iyilik
ver; bizi cehennem azabından koru”*

(bakara 201)

"Babanın sevgisini
muhafaza et!
Onunla alakalı
kesme yoksa Allah
nurunu söndürür"

SOSYAL MEDYA

Atâullah İskenderî @ibnAtaullah · 1sa
Nefsini sana tercih edenle arkadaş olma.
Çünkü o değersiz bir kişidir.
Seni nefesine tercih edenle de arkadaş
olma.
Çünkü o hareket fazla devam etmez.

Öyle bir kişiyle dost ol ki,
o hatırlanınca Allah hatırlansın ve sohbeti
kalbi nurlandırsın.

16 86

İhsan Fazlıoğlu @ih-sanfazlioglu · 4 gün
Lâyık olmadığı hâlde bir işe ya da makama
tâlib olan kişi liyâkat ve mahâret eksikliği
nedeniyle üstlerinin kölesi, altlarının ise
maskarası olur...

14 989 3.911

İbrahim Tenekeci @ibr... · 3.07.2018
Hukuk, bir fenalığı yaptıktan sonra, ahlâk
ise yapmadan önce hesap sorar. Kişi
ahlâksız ve hukuk yetersiz durumdaysa ne
olur? Son zamanlarda işte o oluyor.

55 5.267 14,9B

İsmail Kılıçarslan @kilicarslan_js

Şu fıkrayı çok sevdim: Erzurum'da bir
sarhoş cami avlusunda 'Allahım bana
cennetini ver' diye dua ederken bunu
duyan imam 'bu sarhoş halinle mi
cennet istiyorsun' diye sormuş. Sarhoş
cevap vermiş: 'Sene ne oğlum, senden
mi istirem?'

14:56 · 23.12.2018 · Twitter for Android

1.275 Retweet 7.775 Beğeni

16 86

Dücan Cündioğlu @ducane

zayıf karakterli insanların, hayatlarını
sürdürmek için kindar duygulara ihtiyacı
vardır.

14:09 · 21.12.2018 · Twitter for iPhone

1.464 Retweet 6.795 Beğeni

16 86

İsmet Özel @ismetozel_sair

"Ben Allah'tan istedim ama Allah
vermedi..." Böyle bir şey söz konusu
değildir.

Bu önce istemeyi bilmemekle alakalı bir
şeydir,
sonra ne istediğini bilmemekle alakalı bir
şeydir
ve nihayet kimden istediğini bilmemekle
alakalı bir şeydir.

40 Hadis, İsmet Özel

12:17 · 23.12.2018 · Twitter for Android

334 Retweet 2.176 Beğeni

Faruk Beşer @farukbeser

Tek başına kalmak
Tek başına bilgilenmek, düşünmek
Doğruyu tek başına aramak
Her zaman risklidir
İnsanın düşündüklerini, verdiği sonuçları
Tartışacak yetkili bir çevresi yoksa
Ya da bilgilenmede mükabere ederek
kimseye sormuyorsa
Hata etme ihtimali her zaman daha
çoktur

09:28 · 22.12.2018 · Twitter Web Client

57 Retweet 263 Beğeni

VAHİYLE DOĞRULMAK

İslam'ı bir yaşam klavuzu olarak benimseyenler için, yaşadığımız dünya "bir oyun ve eğlenceden ibarettir". Hayatlarının merkezine Allah'ı koyanlar için fani bir alanda yaşamak, ancak O'nun rızasını kazanmak, hudutlarına riayet etmek ve O'na kavuşma çabalarından müteşekkildir. Mü'minler için, hayat da ölüm de ancak alemlerin rabbi olan Allah içindir. Belki de bu inanç ikliminin kaçınılmaz sonucu olarak mü'minler dünyevi olanı küçümser ve Rableri'yle bağlantısı olmayan her bir işi sadece zorunlu olduğu için yapar ve önemsiz olarak görürler.

Bu kitap, hayatını böyle bir şuurla yaşama azmindeki bir kalem sahibinin duygu ve düşüncelerini ihtiva ediyor. Hakkıyla iman etmek, mü'min gibi yaşamak ve bunu bunca dünyevi gaileye rağmen derin kılabilmek için gerekli zihni berraklığı ifade ediyor.

Ramazan Kayan Kimdir?

1956 yılında Malatya'da doğdu. Malatya İmam Hatip Lisesi ve İnönü Üniversitesi İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nden mezun oldu. 1983 yılına kadar sürdürdüğü imam-hatiplik görevinin ardından irşad faaliyetleri çerçevesinde yurt içi ve yurt dışında pek çok konferans verdi, programa katıldı. Namaz Gönüllüleri Platformu'nda aktif sorumluluk aldı. Çeşitli gazete ve dergilerde makale yazdı. Radyo ve TV programları yaptı. İslam dünyasının kanayan coğrafyalarına yardım ve destek faaliyetlerinde bulundu. İslami İlimler üzerine çalışmalarını devam ettirmekte olup düzenli olarak tefsir dersleri vermektedir. Halen Milat gazetesinde köşe yazarlığı ve Özgün İrade dergisi Genel Yayın Yönetmenliği görevlerini sürdürmektedir.

Problem arza çakılı kalmak..

Toprağa mihlanmak..

Yerleşik hayat..

Dünyevi bağ ve bağlantılar..

Bağımlılık yapan dünya..

Hareketsiz ve takatsiz kalmanın sebebi; dünyayla bütünleşmek, hoşnut kalınan bir hayat..

Bu sorun iman edenlerin sorunu; çünkü hitap “Ey iman edenler!”.

İşte Muhammed (sav)’in teşhisi:
“Yakında oburların yemek sofrasına saldırdıkları gibi, milletler size saldıracaklardır.” Orada bulunanlar biri “O gün sayıca az olacağımızdan mı?” diye sordu. Allah Rasulü buyurdu ki: “Aksine o gün sayıca çoksunuz, lakin selin sürüklediği çer çöp mesabesinde olacaksınız. Allah düşmanlarınızın kalplerinden heybetinizi söküp çıkaracak (ve kalplerinize de) vehn salacaktır.” “Vehn nedir ey Allah’ın Rasulü?” dediler. “Dünyayı sevmek ve ölümden hoşlanmamaktır” buyurdular.

Nasrettin Hoca'ya iki öğrenci getirmişler ve:
“Hocam şu çocuk yarım yamalak Kur'an okumayı biliyor,
diğer çocuk ise hiç bilmiyor.
Bu ikisine de lütfen Kur'an öğretin.” demişler.
Hoca “Tamam, öğretiriz.” demiş.

“Peki, bizden ne ücret alacaksın?” diye sorduklarında
Hoca “Şu ‘hiç bir şey bilmiyor’ dediğiniz için
bir akçe istiyorum.
‘Yarım yamalak biliyor’ dediğiniz için ise
iki akçe istiyorum.” demiş.

“Hocam nasıl olur, tersi olması gerekmiyor mu?”
diye sorduklarında ise Hoca şöyle cevap vermiş:
“Bir yanlışlık yok, şu bir şeyler biliyor
dediğinize evvela bildiklerini unutturmak lazım.
Ondan sonra ona doğruyu öğretmek lazım.
Öbürü ise üzerinde yazı olmayan tahta gibidir,
istediğimizi yazarız.”

Andolsun ki vaktiyle Lokmân'a şu hikmeti vermiş-tik: "Allah'a şükret, O'na şükreden kendi iyiliği için şükretmiş olur; nankörlük eden de bilmelidir ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, O her türlü övgüye lâyıktır."

Lokmân oğluna öğüt verirken ona şöyle dedi: "Sevgili oğlum! Allah'a ortak koşma; çünkü O'na ortak koşmak kesinlikle çok büyük bir haksızlıktır."

Biz insana anne babasıyla ilgili öğütler verdik. Annesi, güçten kuvvetten düşerek onu karnında taşımıştır; çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur. Bunun için (ey insan), hem bana hem anne babana minnet duymalısın; sonunda dönüş yalnız banadır.

Eğer anne baban, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa bu durumda onlara uyma ama yine de onlara dünyada iyi davran; yüzünü ve özünü bana çevirenlerin yolunu izle; dönüşünüz yalnız banadır, O zaman yapıp ettiklerinizin sonucunu size bildireceğim.

Lokmân, "Sevgili oğlum" (dedi), "Yaptığın iş bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa, bir kayanın içinde saklansa veya göklerde yahut yerin dibinde bulunsa yine de Allah onu açığa çıkarır. Kuşkusuz Allah her şeyi bütün gizlilikleriyle bilir, O her şeyden haberdardır."

"Yavrucuğum, namazını özenle kıl, iyi olanı emret, kötü olana karşı koy, başına gelene sabret. İşte bunlar, kararlılık gerektiren işlerdendir."

"Gurura kapılarak insanlara burun kıvrırma, ortalıkta çalım satarak yürüme; unutma ki Allah gurura kapılıp kendini beğenen hiç kimseyi sevmez."

"Yürüyüşünde ölçülü ol, sesini yükseltme; çünkü seslerin en çirkini eşegin anırmasıdır."

UYANDIRMA SERVİSİ

Allah Rasulü şöyle buyurdular
“Kıyamet gününde herkes
insanlar hakkında hüküm verilinceye kadar
sadakasının gölgesinde bekleyecektir.”

(Müstedrek)

İKTİBAS

İslam davet tarihinde en zor görev, kuruluş nesline verilen görevdir. Allah Rasulü'nün bu nesle yüklediği ve onları bu görevi yapabilmeleri için eğittiği ana konu; fitnelerden herhangi bir fitne sebebi ile zayıflamış kalpleri kuvvetlendirmek değil; uzun zamandan beri ölü olan, şirk küfür ve cehalet gibi hepsi birbirinden kara boyalarla boyanmış kalpleri diriltmekti. Allah Rasulü, Mus'ab b. Umeyr'i yetiştirip Medine'ye gönderdiği zaman, oradaki olgunlaşmış meyveleri toplamaya değil, o topraklarda aslında bulunmayan tohumları ekmek için göndermişti.

Arınma Yolu
Abdülhamid BİLALİ

BEYİN EMEN VİZYON
Özlem KÖZOĞLU

DEĞİME

Yarısı uyunarak geçen günün diğer yarısı televizyon karşısında uyutularak geçirilir. 8 megapiksel ekrandan yan yatmış 8 kadar sübliminal, mâsum beyin hücrelerine istisnasız isabet ettirilir. Sesin ahlaktan tamamen soyutlanmış şekli hoparlörler aracılığı ile kulaklara kelepçelenir. Zaten yozlaşmış olan hayatın yozlaşan dili, yediden yetmişe herkesin diline pelesenk ettirilir. Bölümler şeklinde düzmeceleri, kurmacaları, edepsizlikleri ve hayasızlıkları ustaca dizilen diziler sayesinde milyonlarca kalp aynı anda huzursuz edilebilir, milyonlarca düşünce aynı anda kirletilebilir. İşte tüm bunlar bir vizyondur: Tele-vizyon

Vizyon, sinema ve televizyon terimi olarak gösterim manâsına gelir. Peki televizyon meselesi sadece bir gösterim midir? Vizyon kelimesinin diğer anlamı bizi bu sorunun cevabına götürebilir: Vizyon, insanı duyular dünyasının üstüne yükselten ve hiçbir zaman tam olarak gerçekleştirilemeyecek olan, yalnızca erişilmesi istenen amaç olarak kalan kılavuz ilke. İşte televizyon da bir milletin ilkesini ve geleceğini, özellikle o milletin gençlerini ve çocuklarını özendirmek yolu ile, özümüzden hiçbir şey taşımayan yöntemlerle şekillendirmeye çalışır. Televizyona bu fırsatı veren, onu odalarının başköşesine yerleştiren milletin ta kendisidir. “Sen konuş, biz dinleyelim.” dercesine yapılan bu hareket bir milletin kendi kültür ve ilkelerinin kuyusunu kazarak intihar etmesi değil de nedir? Babalarının hak nasihatlerine 2 saniye kulak vermeyi çok gören gençlik, 2 saatlik diziyi pür dikkat her ayrıntısıyla dinler ve benimser.

Her geçen gün basın ve medyaya arttırılarak verilen özgürlük, bu kurumları şımartarak had aştırtmaktadır.

Onların özgürlüğü bir başkasının özgürlüğünün başladığı yerde bitmesi gerekirken, nice hayatları esir etme fırsatını yakalamaktadır. Televizyon ve onun karanlık mihrakları benim ve milletimin aile hayatı, dini inanışı, ahlak kuralları, gelenek ve göreneklerine yüzüzce hainlik etmekle özgürlüğümüzü büsbütün ele geçirmiştir. Meydanı boş bulan basın ve medya sürekli olarak suistimal çalışmalarına devam ederken, onları teftiş etmekle görevli kurum veya kuruluşlar vazifelerini ihmal etmektedir. Gündüz kuşağında yemek programları yaparak bin bir türlü nimeti eleştirme fırsatı bulan açgözlü medya, aynı gün akşam haberlerinde açlıktan ölen çocukların haberini yaparken çok da duyarlıymış hissini verir. Bu ne yaman çelişkidir? Teftişte ve asayişte eksik kalan kurum, elbette ki bu şizofrenik durumu keşifte bulunamaz.

Evlerimize kapıyı çalmadan giren basın ve medya hayâyı, vakti ve tefekkürü çalıp da götürmektedir. Çağ yangını bu kuruluşların hayatlarımızı kundaklama faaliyetinden başka bir şey de değildir. Hem hırsız hem kundakçı bu vizyondan ben şikayetçiyim!

*21 şubat 1965
(beş dakika öncesi)*

KULLAN(IL)MAK

Safiye Nur ŞAFAK

Çağımız toplumlarında kimliği oluşturan en önemli faktör hiç şüphesiz ki tüketim malları ve tüketim çılgınlığıdır. Kimlikler, bu tüketim kültürü içinde şekillenerek hızla tüketilebilen satın alınabilen ve kısa sürede değiştirilebilen sembolik bir görünüm haline gelmiştir. Özellikle sosyal medya ile birey, kendisine ilişkin bilgileri üyesi olduğu platformlar üzerinden sergileyerek toplumsal bir görünüm kazanmaya başlamıştır. Birey sosyal medya üzerinden sürekli kim olduğunu sergilemekte ve içinde bulunduğu sosyal çevreye aile ve arkadaşlık ile ilişkileri istediği bir şekilde kurgulayarak, bir 'kimlik oluşturma' çabasına girişmiştir.

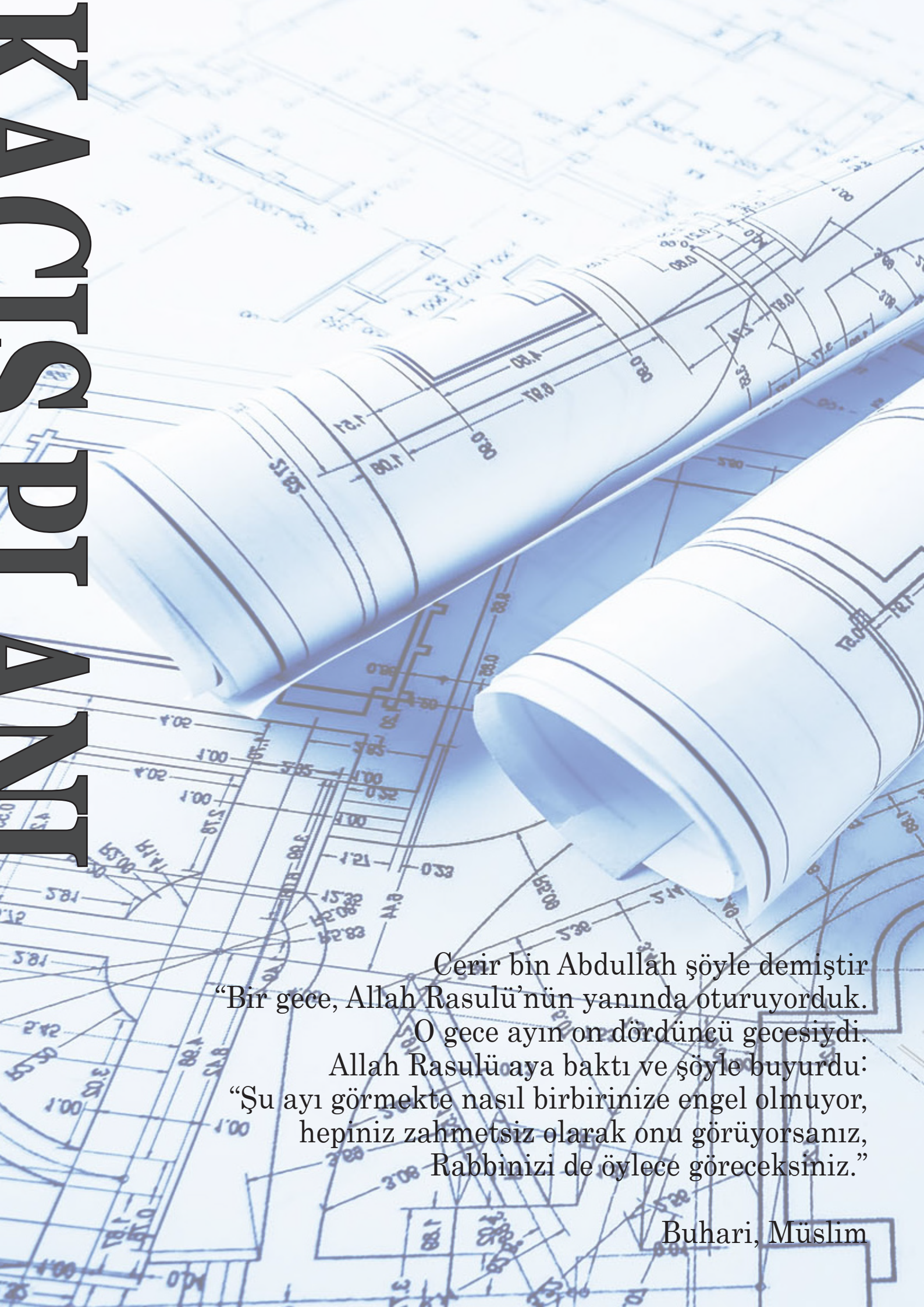

Beni en derinden sarsan olaylar ise özçekimin bir cana mal olması: “Yedi aylık hamile kadın selfi yaparken dengesini kaybedip öldü.” Hamile bir kadın nasıl olur da hem kendi canını hem de taşımakta olduğu emanet canı durduk yere tehlikeye atardı! Ne uğruna! Ne adına! Nasıl dipsiz bir yalnızlıktır ki, alacağı birkaç like için hayatını harcamayı göze almaktadır özçekim müntehirleri!

Özçekim de bireyin kimlik oluşturma yolunda kullandığı en önemli bir araç haline gelmiştir. Hatta bazı araştırmalar özçekim ve narsizim arasında bir bağ olup olmadığı üzerinedir. Narsizmin kelime anlamına baktığımızda kendine hayran olma, egoizm gibi tanımlarla karşımıza çıkmaktadır. Bu bağlamda bu iki kavram arasında bir ilişki olduğunun yadsınamaz olduğunu düşünüyorum. Kendini tatmin duygusu o kadar ön planda ki nerede veya hangi durumda olursak olalım anı ölümsüzleştirmek adına çekilen yüzlerde, binlerce özçekimler galerilerimiz ayrılmaz parçası...

Beni en derinden sarsan olaylar ise özçekimin bir cana mal olması: “Yedi aylık hamile kadın selfi yaparken dengesini kaybedip öldü.” Hamile bir kadın nasıl olur da hem kendi canını hem de taşımakta olduğu emanet canı durduk yere tehlikeye atardı! Ne uğruna! Ne adına! Nasıl dipsiz bir yalnızlıktır ki, alacağı birkaç like için hayatını harcamayı göze almaktadır özçekim müntehirleri! Evet tehlikeli alanlarda özçekim teşebbüsü de intihar girişimi olarak adlandırılmalı. Ne yazık ki tekinsiz mekanlarda çekilen bu “başarı ile” gerçekleştirilen özçekimler “gözü pek ve cesur” olarak değerlendiriliyor...

Gaflet kovalarına düştük demiştim önceki yazımda. Görüyorum ki bütün kapılar aynı yola çıkıyor. Hayatımızın her anını kolaylaştıran, uzakları yakınlara getiren araçları biz kullanmalıyız onlar bizi değil. Akıllı telefonlar bizim onları kullandığımızdan çok daha fazla kendilerini “kullananları” kullanıyor.

KACI S D A N

Cerir bin Abdullah şöyle demiştir
“Bir gece, Allah Rasulü’nün yanında oturuyorduk.
O gece ayın on dördüncü gecesi idi.
Allah Rasulü’aya baktı ve şöyle buyurdu:
“Şu ayı görmekte nasıl birbirinize engel olmuyor,
hepiniz zahmetsiz olarak onu görüyorsanız,
Rabbini de öylece göreceksiniz.”

Buhari, Müslim

KARAR

Sümeyye KALKAN

Yargıtay önümüzdeki günlerde/yıllarda çok tartışılacak bir karara imza attı: Sekiz yaşından büyük çocuklara, boşanan anne ya da babanın velayetini tercih etme hakkı verildi.

Adalet kurumunun “adil” bir şekilde vermekte zorlandığı kararı küçük çocukların sırtına yüklemek, tam da bendenizin “sorumluluklardan arınma çağı” olarak nitelendirdiğim zamanımızda ciddi bir dipnot hükmünde.

Çocuk için hangi tercihin daha iyi olduğuna karar veremeyen ebeveyn, onların bu kararsızlığını pekiştiren mahkeme derken sonunda en doğru kararı verecek tek sorumlu bulunuyor; çocuk. Velayet davasına konu olan çocuk, tercihte bulunarak kendi göbeğini kendisi kesecek. Böylece hayatın zorlu şartlarını henüz anlamaya başlayan; ayak uydurmaya çalışan; belki -ki çoğunlukla- tecrübesiz minikler, mühim bir kararın tek hâkimi sayılacak.

Alınan bu karar, çocuğun yaşamında “hür karar verme” yapısına sahip olsa da temelinde hâkimlerin anne ve baba hakkında yetersiz bilgiye sahip olmasından kaynaklanıyor. Tarafların iyi ya da kötü mü, pedagojik açıdan çocuk için destekleyici mi olup olmadığına karar vermekte zorlanan yargıçlar, yetkiyi çocuğa bırakarak doğru olanı yaptığını zannedip bir kenara çekiliyorlar.

DEĞİTME

“Hepiniz çobansınız; maiyyetinizde bulunanların hukukundan sorumlusunuz. İş başındakiler de muhafızdır, memurlarından sorumludur. Erkek, ailesinin çobanıdır ve onlardan sorumludur. Kadın da kocasının evinde bir muhafızdır; o da, ondan sorumludur. Hizmetçi muhafızdır, o da efendisinin malından sorumludur. Hülâsa hepiniz çobansınız maiyyetinizdekilerden sorumlusunuz.” Riyazüs-Sâlihîn

Bazen bu durum iyi sonuçlar da doğurabilir. Ancak çocuklar bu yaşlarda henüz hayal dünyasında, gerçekçi olmaktan hayli uzak bir yaşam sürmektedir. Neyin ne olacağını kestiremez. Perde ardındaki hakikatlerden bihaberdir. Seçtiği aslında kendi kararı değil, çevresinin yönlendirmesidir.

Bir başka yönden bakılırsa, çocuğa, anne veya babasından birini seçme hakkı verilmesi, bir diğerinin göz ardı edilmesi demektir. Nihayetinde çocuk ya bu, önce aile olmalı başında. Hâkimlerin anne ve babayı barıştırmak yerine böyle bir karar alması da ne kadar doğru, tartışılır.

“Anne ve babası ile beraber yaşayan çocukların, bunlardan sadece biriyle yaşayanlara göre hayatı daha iyi bir sosyal çevreye sahip olmasıyla üstünlük kazanıyor.” diyor bir psikolog ve ekliyor: “Diğer çocuklarda ise, aileden uzaklaşıp dışa yönelim; zevk, his, tamah ve adrenalin gibi olgular ağır

basıyor. Dolayısıyla bu, çocuğun kötü çevreye yaklaşma potansiyelini artırıyor.”

Boşanmak, bu yüzden çok da tasvip edilen bir davranış değildir. Lakin, tek çıkar yol buysa, artık taraflar anlaşılamazlıktan da öteye gidiyor, bu yolda çocuğu üzecek olay ve davranışlara neden oluyorsa o zaman boşanmak pekâlâ elzemdir.

Kararın, ilk önce geniş çapta bir araştırmaya tâbi tutulması gerekiyor elbette. Çocuğun yaşamı nasıl; aile ile olan bağları, akraba ilişkileri, akrabaların bu aileye karşı tutumu ve nihayetinde toplum gibi faktörlerin de bu konudaki görüşleri alınmalı zannımca. Tabii çocuğa da sorulmalı. Böylece ortak bir karar alınmaya çalışılabilir.

Bizler, biliyoruz ki çocuklarımız geleceğimizdir. Haklarında da en iyi hükmün verilmesini ümit ederiz. Umarız ki bu böyle olur...

Öyle insanlar vardır ki, çalıştıkları zaman
onlara bakmaya doyamazsın. (Cengiz Aytmatov)

Muhtemelen kitabı hemen elime alıp okuduğumu
düşüneceksiniz. Kesinlikle hayır!
Önce bir kitabım olmasının sevincini yaşamak isterim.
(Stefan Zweig)

Bilen konuşmaz, konuşan zaten bilmez (Erich Fromm)

Benden beni çıkar bakalım kalacak mıyım
Üstüme beni koy bir de
Gözle, dayanabilecek miyim (Cahit ZARİFOĞLU)

Cimrilik bütün insan deliliklerinin en gülüncüdür.
(Montaigne)

Allah'ı kaybetmiş insan neyi aramaktadır?
Allah'ı aramayan insan, neyi bulacaktır? (Sezai KARAKOÇ)

Hepimizi satın almışlar, hem de kendi paramızla.
(George Orwell)

Hak Yol İslâm Yazacağız

**Kör dünyanın göbeğine
Hak yol İslâm yazacağız.
Kuşların göz bebeğine
Hak yol İslâm yazacağız.**

**Yola, ağaca, pınara
Esen yele, yağan kara
Yağmur yüklü bulutlara
Hak yol İslâm yazacağız.**

**Koç burcuna, yay burcuna
Bebeklerin avucuna
Minarelerin ucuna
Hak yol İslâm yazacağız.**

**Bucak bucak, köşe köşe
Kara taşa, kor-ateşe
Yıldıza, aya, güneşe
Hak yol İslâm yazacağız.**

**Askerlerin miğferine
Kağnıların tekerine
Buda 'nın tunç heykeline
Hak yol İslâm yazacağız.**

**Her kapının eşiğine
Her sofranın kaşığına
Balaların beşiğine
Hak yol İslâm yazacağız.**

**Herkes duyacak, bilecek
Saklanmaz gayrı bu gerçek
Yaprak yaprak, çiçek çiçek
Hak yol İslâm yazacağız.**